Celrè

Revista municipal de Quart

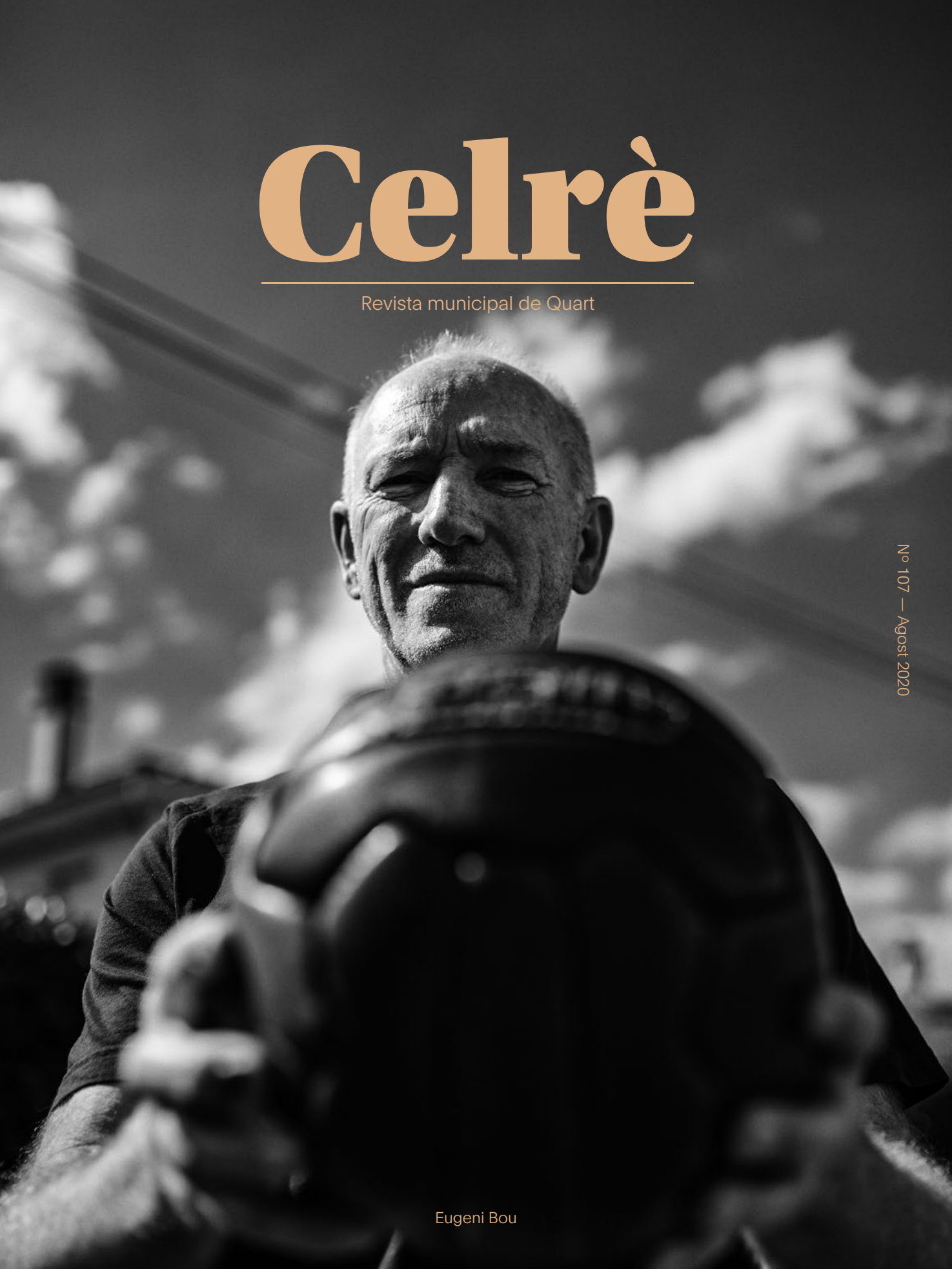

Nº 107 — Agost 2020

Eugeni Bou

Dipòsit legal
Gi.943-1987

Amb el suport de

Diputació de Girona

04 Carta de l'alcalde

06 Feina feta

09 Pinzellades històriques

10 Postals del món

16 Objectes de terrissa

18 Entrevista: Eugeni Bou

22 Entorn natural

26 Arxiu històric

28 Coneix les Gavarres

32 Josep Mascort

35 Educació

36 Entitats

42 Salut

46 Viu a Quart

Agost 2020

Carta de l'alcalde

Carles Gutierrez Medina

Benvolguts,

Espero, primer de tot i com qüestió principal, que estigueu tots bé, veïns i veïnes, amics i amigues. En una altra context aquest desig podria semblar una mica fora de lloc, però ara em sembla el més apropiat, tenint en compte la situació tan excepcional que hem passat i que encara vivim. Estar bé de salut, fonamental, i estar tan bé com sigui possible en aquest nou context de crisi múltiple que ens afecta a tots i que ha trasbalsat la vida diària, les relacions personals, i fins i tot, algunes certeses que preteníem més sòlides. Per tant, els meus bons desitjos són sincers, i son també una manera de reconèixer i valorar tots els esforços que heu fet i esteu fent encara, i encoratjar-vos, malgrat les dificultats, a seguir endavant.

Vull agrair també des d'aquí el comportament exemplar de tots i cadascun dels habitants i les famílies de Quart. Per la seva comprensió, col·laboració i paciència en el compliment de les mesures extraordinàries per garantir la protecció personal i per vetllar per la salut col·lectiva, imposades al més alt nivell per les autoritats sanitàries i governatives. Heu donat exemple de ciutadania responsable i de civisme, la qual cosa ens ha facilitat també la gestió d'aquesta crisi des de les responsabilitats municipals, que, si m'ho permeteu, tampoc ha estat gens senzill. Moltes gràcies.

Igualment he d'agrair als regidors i regidores, al personal de l'ajuntament, als treballadors municipals, i especialment a tots el voluntaris i voluntàries, la seva col·laboració i disposició incondicional a fer el que estava a les seves mans per alleugerir la situació en allò que fos possible als veïns i veïnes del municipi. Comptar amb ells ha estat un suport fonamental i imprescindible. Gràcies de debò.

La Covid-19 ha capgirat moltes coses, segurament massa. Ha acabat afectant gairebé tots els àmbits del dia a dia, i amb l'estiu al davant, també totes aquelles activitats pròpies d'aquestes dates de sol i vacances. Em centraré en dues:

No obrirem la piscina municipal. És una decisió que ja hem fet púbica, i que assumim com la més apropiada, coneixedors, alhora, que ha comportat una certa discrepància entre els usuaris habituals. Ho entenem. Però, al mateix temps, tots hem de ser molt conscients dels riscos que encara hi ha i de la dificultat en l'exercici eficient de les mesures de prevenció. Des de l'Ajuntament hem prioritzat per sobre de tot la salut de les persones. El mateix passa amb els casals i campus, que no s'ha pogut oferir totes les modalitats dels anys anteriors. Aquesta limitació segur que també ocasiona incomprensió i inconvenients, però hem seguit els mateixos criteris de posar per davant la salut dels nostres nens i nenes, tenint en compte que, en aquest cas, també de retruc ens pot afectar als més grans.

La Festa Major. No podrem celebrar la Festa Major de Quart ni la dels diferents nuclis tal i com s'ha vingut fent tradicionalment. Però no ens quedarem tampoc sense aquestes fetes tan característiques i esperades. Hem triat, això sí, un format reduït, de butxaca, diferent i innovador, amb participacions originals i adaptades a la situació. Trobareu tot el detall de la informació en l'interior d'aquesta revista. Ni que sigui amb limitacions importants, ens ha semblat necessari seguir oferint un espai de festa i alegria, complint, al mateix temps, amb les normes imposades pels efectes del virus maleït.

Amb restriccions i incomoditats, des de l'ajuntament també hem seguit treballant tot aquest temps de confinament, com és la nostra obligació. Sí que voldria destacar que el Ple va aprovar un seguit de mesures econòmiques i línies d'ajut destinades a pal·liar l'impacta de la crisi a les famílies vulnerable i amb més dificultats. Trobareu tota la informació, requisits i supòsits, a la pàgina web de l'Ajuntament.

I no m'allargo més. Gràcies de nou per la col·laboració i la comprensió demostrada en els moments més difícils, i recordeu-vos de no abaixar la guàrdia. Penseu que el virus segueix afectant-nos, i hem de mantenir invariablement les mesures preventives recomanades.
En bé de tots.

Sigui com sigui, bon estiu!

Carles Gutiérrez Medina
L'Alcalde

Feina feta

Acció social, Cooperació i igualtat

Sílvia Vidal

Tal i com vaig anunciar en el número anterior, en aquesta edició em centraré en la segona de les regidories que em corresponen, la Regidoria de Cooperació i Solidaritat, la qual té com a objectiu gestionar, coordinar i executar les competències i polítiques municipals en aquest àmbit, així com col·laborar amb les entitats solidàries del municipi.

Entenem com a solidaritat ajudar sense esperar res a canvi i per cooperació la col·laboració mútua pel benefici de tots i totes.

En aquest sentit malgrat ens queda molt camí per recórrer, el nostre compromís és el de treballar per una societat més justa i equitativa, un deure que en definitiva ens correspon com a acció de justícia, doncs les desigualtats i la pobresa dels pobles són fruit en gran mesura de l'explotació per part dels països rics i de vulneracions flagrants dels drets humans.

Amb aquesta finalitat l'Ajuntament és soci del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, una organització formada per ajuntaments catalans i altres organitzacions municipalistes, que destinen una part del seu pressupost a finançar accions amb els països més desfavorits.

Un altre dels objectius de la regidoria és la de coordinar accions de caire ciutadà, com les iniciatives que han emergit durant la crisi sanitària de la COVID-19. Destaquem d'entre aquestes iniciatives la de suport telefònic, en la que han participat un total de 28 voluntaris i voluntàries, que han realitzat un total de 213 trucades a persones grans o a persones en situació d'aïllament, per interessar-se sobre el seu estat de salut, resoldre dubtes en relació a qualsevol temàtica o detectar possibles mancances i necessitats.

Accions com aquesta han posat de manifest una vegada més, la qualitat humana i la generositat de les persones del nostre municipi, a les que volem expressar el més sincer agraïment.

Joventut i Comunicació

Samuel Lado

En l'anterior edició de la revista Celrè vaig fer menció al projecte de subvenció de cursos de monitoratge, que aquest any comptava amb 5 cursos de pre-monitor/a, 5 de monitor/a i 2 de director/a. A conseqüència de la pandèmia que hem viscut, ens hem vist en l'obligació de suspendre aquests cursos. Esperem reprendre'ls en la màxima brevetat possible. Seguint amb l'àrea de joventut, anunciar-vos que tenim previst iniciar un projecte de subvenció del transport públic per a adolescents (us anirem informant dels detalls) i, com sempre, seguint amb el programa de brigada jove.

Espero que el nou format de la revista municipal, així com l'entrevista i els nous articles us hagin agradat i engrescat, doncs aquesta edició segueix el mateix patró. Per últim, m'agradaria convidar a totes aquelles persones que estiguin interessades a participar d'aquest projecte a fer-ho a través de la següent adreça de correu electrònic: elcelre@quart.cat

Festes, Educació i Esports

Vanesa Larramendy

Diada de Sant Jordi:

L'àrea de Cultura tenia programada una novetat per aquest any, la Fira de Sant Jordi a Quart Malauradament no l'hem pogut estrenar... però no ens hem quedat sense rosa! Cada llar del municipi ha pogut tenir la seva rosa i això ha estat possible gràcies a l'Associació de Dones de Palol, a persones voluntàries, a les educadores de la Llar d'infants "La Baldufa", la Brigada municipal. Gràcies a tots per aquest detall tan bonic!

Fang pels infants:

Al municipi de Quart no hi pot faltar fang! Què millor que fer manualitats amb el nostre fang i passar una estona creativa? Les famílies han pogut sol·licitar fang a domicili pels més petits de casa durant el confinament.

Servei d'impressió:

L'Ajuntament de Quart ha volgut donar un cop de mà a totes aquelles famílies que necessitaven disposar del material didàctic suficient per seguir amb les tasques escolars. El servei consistia en enviar per correu electrònic a l'Ajuntament els deures de l'escola. La bibliotecària s'ha encarregat d'imprimir-los i repartir-los als domicilis duran els dies de confinament. Les setmanes del desconfinament, les famílies van poder recollir-los a la Biblioteca en les hores establertes. El servei es va finalitzar el 19 de juny.

Promoció econòmica, Transparència i Identitat Cultural

Jordi Batlle

Des de l'àrea de promoció econòmica volem posar en valor la feina feta des del principi d'aquesta legislatura i que en aquests moments és més necessària que mai: hem duplicat els esforços en el foment de la cerca de la qualitat en l'ocupació i en la formació de la gent del nostre municipi a través del nostre "Espai Feina". És per això que no parem d'insistir en la divulgació d'aquest servei per tots els mitjans que tenim a l'abast. Els professionals que treballen en aquest àmbit no paren d'ajudar a fer currículums als nostres ciutadans, entrevistar-se amb les empreses del nostre municipi i establir prioritats formatives per tal de poder fer confluir el graó sempre existent entre la oferta i la demanda laboral. És una tasca que creiem que tot i tenir molta importància en els moments difícils que estem vivint l'hem de portar més enllà ja que mai és suficient qualsevol acció en aquesta direcció.

El nostre comerç local és el motor de la nostra economia. És per això que amb la campanya "Amb el nostre comerç, ara més" volem posar en relleu la importància que té en el nostre municipi aquest sector i agrair des d'aquest mitjà a través d'aquesta regidoria, però també des dels meus companys de govern, la difícil tasca que han dut a terme els nostres comerciants aquests dies tan difícils que ens ha tocat viure. Gràcies, gràcies, gràcies.

Ja hem reobert el nostre Museu de la Terrissa amb els protocols marcats per les autoritats sanitàries. El nostre Museu és el tret identitari més singular de caràcter públic del nostre municipi. Des d'aquesta regidoria volem agrair a l'Associació de Terrissers els treballs que hi està duent a terme setmana rere setmana en l'estudi de les formes de les peces de terrissa de Quart. La il·lusió de tota la gent que hi està treballant segur que donarà uns fruits de molt valor per a les generacions futures. Estem impacients de veure'n els resultats.

Gent Gran, Entitats i Salut

Gemma Borgoñoz

Com a regidora de salut he de dir que, malgrat tot, el confinament en el nostre municipi ha estat exemplar. Un poble amb persones molt diverses, agafats de la mà, anant tots a una pel benestar de tots i cada un dels quartencs i quartenques.

La veritat és que miro enrere, i aquests tres mesos, és per anar amb el cap ben alt, veure com hem tirat totes les barreres a terra. Tots hem fet que el municipi de Quart ens n'hàgim sortit.

No oblidarem mai als nostres veïns que ens han dit a déu.

Els que han passat per la malaltia i se n'han sortit.

Els que han estat lluitant des de casa sense exposar-se a ells ni a ningú.

Vull agrair a les entitats municipals la paciència i l'esforç. Tanmateix a les entitats que han estat duent a terme l'activitat telemàticament o telefònicament. Esperem ansiosament un inici de curs amb tota la normalitat com sigui possible poder gaudir de totes elles.

Agrair, com no, de tot cor a tota la Gent Gran del nostre municipi que s'han quedat a casa i que ha lluitat pel seu dia a dia de la millor manera que els ha estat possible.

Sou exemplars!!

Hisenda

Narcís Mas

Un Ajuntament, encara que sigui un Organisme Públic, no deixa de ser com una Empresa Privada. Una Empresa Privada, la seva Font d'ingressos son els productes que fabrica per la seva posterior venda als seus clients. La majoria dels seus clients solen ser els autònoms, els quals no paguen al comtat, i se'ls envia una factura amb la data de pagament.

Hi ha d'haver un seguiment per part de l'Empresa de totes las factures que s'han pagat al seu venciment, en cas contrari, si no hi ha una bona administració, aquesta empresa pot arribar a tancar.

La font d'ingressos dels Ajuntaments, són els impostos i com una empresa privada, també s'hauria de portar un control dels mateixos, i d'aquesta manera, si una persona, per les circumstàncies que siguin, no pot fer front a un impost, se li ha de d'oferir facilitats perquè pugui pagar i no deixar-lo en mans del XALOC, ja que les persones que passen a EXECUTIVA, tenen un recàrrec del 10% sobre el Principal.

Jo, com a Regidor d'Hisenda, no voldria presumir dels controls que faig, però si soc molt exigent perquè tots els habitants del municipi, paguin el que hagin de pagar, sense distincions.

I per acabar, exposo un gràfic de l'Any 2015 fins a l'Any 2019 dels percentatges que ha baixat la morositat.

Evolució del % de morositat de les escombraries

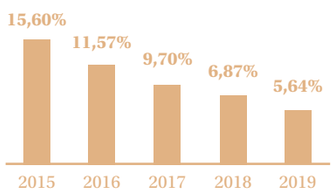

Medi Ambient, Obres i Serveis i Urbanisme

Miquel Cortès

Catalunya és un territori de clima mediterrani amb presència de boscos. A l'estiu, la sequera incrementa sovint el risc d'incendi forestal. Els incendis formen part de la realitat del bosc, però s'ha millorar la prevenció i protecció per reduir el risc i els efectes negatius del foc.

La col·laboració ciutadana és molt important per combatre el foc i protegir el patrimoni natural del territori. Calen actituds i hàbits responsables, i actuacions per prevenir-los.

Varis consells de prevenció:

- Apagueu bé els llumins i cigarrets, i no les llenceu ni caminant ni per la finestra del cotxe.
- No utilitzeu barbacoes que no estiguin autoritzades. Recordeu que han de ser d'obra i amb mataguspires, i lliures de vegetació al seu entorn. Tingueu una cura especial en apagar-lo; assegureu-vos que no quedi cap caliu que el pugui revifar. Cal que recolliu les cendres en un dipòsit, no les llenceu mai.
- No deixeu mai escombraries ni deixalles al bosc. Utilitzeu els serveis de recollida i els contenidors adients.

Varis consells d'autoprotecció en cas d'incendi, entre d'altres:

- Si us sorprèn el foc, allunyeu-vos-en en direcció oposada al fum. Respireu pel nas procurant cobrir-lo amb un drap mullat.
- Si el foc us atansa, situeu-vos a la zona ja cremada sempre a esquena del vent dominant.
- Si se us encén la roba, no correu: rodeu sobre el sòl i, si teniu una manta, utilitzeu-la per cobriu-vos, el foc s'extingirà per falta d'aire.

En cas que observeu un incendi forestal o una columna de fum dins una zona forestal, és important avisar al més aviat possible algun dels serveis d'emergència més pròxims, trucant al 112.

Pinzellades històriques

Pinzellades 18: Els inicis del Carrilet

Després d'haver descobert una minúscula part del paper del terme municipal de Quart en els històrics setges napoleònics a la ciutat de Girona, ens centrarem en un dels aspectes que han marcat més la història més recent del poble: la línia de ferrocarril entre Sant Feliu de Guíxols i Girona.

Segons diversos autors, a finals del segle XIX es va idear el projecte que desenvoluparia la unió dels municipis de Girona i Sant Feliu de Guíxols per tren. En concret, l'any 1889 es va constituir la Compañía Anónima del Ferrocarril de Sant Feliu de Guíxols a Gerona, amb un capital social de 1.536.100 pessetes, i se n'iniciaren les obres.

La seva construcció va ser ràpida i a l'estiu de 1891, només dos anys després, es va realitzar el primer viatge de proves que, segons diverses fonts, es va dur a terme a la velocitat de 30 km/h i tenia un recorregut de 39,1km. Tanmateix, no va ser fins gairebé un any més tard, en concret el 29 de juny de 1892, quan es va inaugurar la línia i un dia més tard, el 30 de juny, se'n van iniciar els trajectes regulars. El parc mòbil de la línia en aquells moments inicials consistia en 4 locomotores de vapor, 15 cotxes de viatgers, 4 furgons i 63 vagons de càrrega.

La línia, més popularment coneguda com el Carrilet, a part dels municipis de Girona i Sant Feliu de Guíxols també feia parada a la Creueta, Quart, Llambilles, Cassà de la Selva, Llagostera, Font-Picant, Santa Cristina d'Aro i Sant Feliu de Guíxols. Algunes d'elles eren estacions i d'altres simples baixadors.

Al terme municipal de Quart el tren parava a dos punts en concret: a la Creueta, on hi havia un baixador, i al nucli municipal de Quart, on hi havia l'estació, edifici en el qual actualment es troba situat l'Espai Jove. Pels quartencs d'aquella època aquest nou mitjà de transport al seu abast, més còmode i ràpid que els existents fins aleshores, va ser d'una importància cabdal i va facilitar en gran manera la comunicació entre el municipi i Girona, així com entre el municipi i Cassà de la Selva.

Us ha agradat conèixer una pinzellada del paper estratègic dels inicis del Carrilet? Segur que a molts de vosaltres us du molts records. Doncs no us perdeu el proper Pinzellades! De ben segur que hi hauran noves i sorprenents pinzellades de l'existència d'aquesta línia ferroviària.

T'ha interessat aquest apunt històric i geogràfic sobre el nostre municipi? Vols explicar-nos algun fet històric o d'interès d'algun dels nostres cinc veïnats? T'interessa algun tema en concret del municipi? Doncs no ho dubtis, fes-nos-ho arribar a:

pinzellades.quart@gmail.com

Postals del món

Irene Auget

Avui plou i m'han encomanat fer un article del meu últim viatge. Estic a casa Quart, amb tota la comoditat. A la Regió de Casamance, quan plou, és com si es parés el món. El fet de que no hi hagi cap tipus de canalització fa que et vinguin ganes de dutxar-te amb lleixiu. Tot es tira a terra, plàstics, menjar,...

Em dic Irene, treballo en un sector on totes les persones que m'envolten tenen diferents cultures i costums. És el meu punt de vista i segons les meves creences i la meva visió, i en cap cas han de ser les de tothom.

He pensat en com faria el meu article del viatge a Senegal hi ha coses que s'expliquen al bar Gigi, amb una cervesa fresqueta. Vull parlar de com vaig viure i com em vaig sentir a casa d'una família senegalesa. L' intenció no era veure coses boniques, que si que les vaig veure, el viatge era per entendre la seva cultura i la seva gent. Viure l'essència d'África, instal·lar-me a casa d'una família per un temps.

Un dimecres, l'Aissatou em va dir que anava a casa seva de vacances. El dilluns següent ja estava a Casablanca esperant l'avió cap a Dakar. Sola amb la motxilla a l'esquena. Ràpid, urgent i improvisat i sense pensar en quin efecte personal podia tenir aquesta decisió, com molts dels nostres actes. A Dakar, l'Aissatou esperava amb una gent havia trobat per compartir cotxe cap a Vélingara. Més de deu hores de cotxe amb gent que no coneixes a África és habitual. Cap roda de recanvi, a 40º i sense climatitzador, cinc places i érem 7, plens de maletes, menjar, mobles, finestres trencades, el compta quilòmetres i el marcador de la gasolina no funcionaven. Tothom parlava el fula, realment em vaig sentir com el típic xinès que li dius alguna cosa i sempre riu i fa que sí amb el cap. Gran part del viatge era així, va anar bé per desconnectar de l'estrès que ens causa la vida a aquí, com els rellotges, les obligacions,...

Les famílies, a la ciutat, viuen en barriades i els habitatges són un pati central i unes quantes típiques “cabanyetes” una per unitat familiar’’

Finalment arribem a Vélingara. Sorprèn la sequera, els camins (l’asfalt ja feia hores que no el veia) i la tipologia d’habitatges. Cap pis! Les famílies, a la ciutat, viuen en barriades i els habitatges són un pati central i unes quantes típiques “cabanyetes” una per unitat familiar. Aquestes són l’habitació de cada fill de la casa i descendents. Al mateix pati hi corren les gallines, cabres, i hi ha un arbre al mig que fa ombra, on a sota tenen unes gerres d’aigua i dos gots. La zona comú serveix de cuina, jardí, zona d’estudi, de joc, rentador, menjador,... És tot en un pati ple de pols sense cap tipus de taula on els animals fan les seves necessitats. Tot comú. M’esperaven una trentena de persones que no parlaven cap idioma que jo conegués, i ben il·lusionats de tenir a casa a l’única blanca del poble. Tots em varen començar a tocar la pell, el cabell a mirar-me amb uns ulls oberts de bat a bat, vaig pensar que era un joguet. Però no com els d’ara materials i que estem acostumats a tenir quan volem, no. D’aquells que no esperes i flipes quan reps.

Em varen portar una cabra viva com a símbol de que estaven contents de tenir-me a allà. També menjar “del nostre” comprat Dakar guardat a una mini habitació tancada amb tres candaus. Deia que ho havia de fer així, per què els nens no es poden acostumar a tenir el nostre tipus d’alimentació, ja que és com si els donessis un caramel i potser no tornarien a provar en deu anys més. I va posar al meu servei a la Marsia i volia que li ordenés tot. En aquell moment, la sang m’anava a mil per hora i se’m va bloquejar el cap. Al sortir, recordo que vaig seure a terra. Aquesta família realment volen que jo, per la condició de ser blanca i europea, vulgui un esclau o és per qüestió d’hospitalitat? No ho entenc. A l’entrar em van mirar com si haguessin fet alguna cosa malament. Els vaig dir que si realment volien fer-me sentir a gust no m’havien de tractar diferent. Que la Marsia obrís la botiga, d’allà en depenen moltes boques. Tinc mans, cames, valors, ètica i moral. Volia viure com ells i elles, les volia ajudar al seu dia a dia.

La Marsia, em va ensenyar tot el que feien les dones a allà. Ells tenien pou, són uns privilegiats. El respecte i la visió que té una dona separada. Un dia, em va explicar que ella va estar casada i enamorada. Però el seu matrimoni va acabar al cap d’un mes. La seva ex sogra volia que el seu fill es casés amb altres dones. La Marsia, va decidir separar-se, ja que la no posició del seu marit davant la família li va afectar. A vegades tenim la sensació que les hem d’anar a rescatar del seu sistema patriarcal i en realitat, hem d’estar al costat. Fa reflexionar. Veus la controvèrsia, una amiga de la Aissatou, que cada deu dies tenia l’espòs a casa i que accepta la poligàmia amb tota la normalitat del món. A partir d’aquell dia, amb ella parlàvem de feminisme,

evidentment la religió passava de puntetes. Va ser enriquidor veure com ho viuen a allà. També vàrem parlar de què Vélingara és una ciutat de la regió de Casamance, aquesta abans era independent del Senegal. Volen recuperar la seva independència.

Em ressonen les paraules... Una "patera" pintada a la paret amb la bandera del país i un senyal d'stop. Al Senegal encara hi ha molta gent que arrisca les seves vides per venir a la terra de les "oportunitats". Tenen un moviment que intenta explicar que nosaltres no som la terra promesa, i que molts moren per el camí. Molts es llencen al buit esperant ajudar a les seves famílies. Gasten molts diners per un viatge d'aquests i si la persona no torna amb vida, per ells és un fracàs familiar que han de pagar amb un dol i diners. Una vegada més ensenya que el món és de tothom, i que nosaltres hauríem d'obrir més cor i braços.

Els nens. Cada dia al vespre, entre grills i deixalles, jugàvem. Havien anat a classe a explicar que tenien el "tubaco" a casa seva, la blanca, amb to afectiu. Venien tots a veure'm. Vam aprendre els números i a saludar en varis idiomes. Els vaig explicar on era Europa, Espanya, Catalunya i Quart. Aquells nens tenen un sentit d'unitat familiar entre germans i cosins que aquí l'hem perdut. La Genabo d'uns 5 anys un dia va veure que molestaven a la seva germana de dos. Va agafar una cosa plena de cables i li va tirar al nen al cap. Llavors va arrancar a plorar, conscient de què havia fet mal a algú però alhora defensava a la seva germana, i plena de mocs va venir corrent a mi. Des d'aquell dia, no es ens vam separar. Volia que l'abracés cada dia. Llavors vaig pensar en què algun dia li practicarien la mutilació genital i que segurament que els seus ulls no brillarien amb aquella intensitat. Ella és rebel i ja no li passarà, és una guerrera. És una "dona d'aigua" i segur que la tornaré a veure, amb aquell somriure.

A allà no hi ha regals, no hi ha premis, en prou feines hi ha educació i sanitat. En canvi, els valors molt bonics. Dóna la sensació que és una infància feliç, dolça i madura. Juro que no he vist nanos tant feliços com a allà.

Els portals de les cases, mai estan tancats. Allà no parava d'entrar gent del carrer a menjar i beure. Sembla mentida que amb poqueta cosa, fas feliç a algú.

L'Aissatou es casava de nou. Està separada d'un home que crec recordar ja té sis dones, l'última és menor. Només coneix al seu futur marit (que és nascut a Vélingara) per Whatsapp, i viu a Estats Units i ella a Salt. El primer dia que va anar a veure a aquella família, va estar tot el matí empolainant-se. Quan vas a conèixer la família del teu futur marit t'ha d'acompanyar l'home de la família i molts plats plens de menjar que han cuinat els teus com a mostra de gratitud. Marxaren ella, el germà i un reguitzell de dones amb les plates al cap. Al vespre, va tornar ben contenta i va dir que li havien dit que sí, que tenia l'aprovació de la família per aquell matrimoni. A partir d'aquell dia, rebíem menjar de la seva família i nosaltres també els en portàvem. La mare del futur marit va dir que volia que hi anés jo a veure-la, que tenia vuitanta anys i no havia vist mai a una persona blanca. Així que com marca la tradició, mocador al cap, i a sobre una plata ben plena de menjar. A l'entrar a les cases sempre t'has de treure les sabates, és senyal de respecte. Allà la dona m'esperava amb un somriure asseguda a un llit i demanava fer-nos fotos les dues per al seu fill. No em va demanar res, només agafar-me la mà tota l'estona i fer-nos fotos. Donant la mà, fas feliç a algú.

No em va demanar res, només agafar-me la mà tota l'estona i fer-nos fotos. Donant la mà, fas feliç a algú''

Tocava marxar cap a casa. Així que al bell mig d'aquell pati fosc i ple de grills, vaig decidir buidar la meva motxilla, deixar tot el que no em calia per tornar a casa. Ells m'havien omplert el cor i jo volia buidar la motxilla. Crec que vaig plorar.

Por i ràbia és veure que la teva família passa gana i que no pots fer res per ajudar-los. Hi ha una frase d'un autor anònim. " Que bonics els carrers quan són per viure-hi, que bonica la ràbia quan s'organitza i ens fa còmplices, que bonica és la por, quan és por i que tinc por i m'hi quedo." A Vélingara hi vaig pensar molt en aquesta frase, ja que molts d'ells tenen por i ràbia per no poder ajudar als seus però s'hi queden, fan el possible per poder portar un plat a taula. On els carrers són per desfruitar i viure-hi, on l'organització popular hi és. Em vaig adonar que nosaltres hem perdut aquesta essència de viure i de gaudir, d'ajudar, sense demanar res a canvi, fer-ho des d'un punt de vista constructiu i solidari. Ells m'ho varen dir, i jo ho sé, tornaré.

Em sembla que vaig gaudir una experiència del més enriquidora i que al mateix temps que t'omple el pit, te'l buida. Crec que hauríem de viatjar per conèixer més als nostres companys, no només per veure coses boniques.

Objectes de terrissa
El barral

Joan Vicens Tarré
Tècnic del Museu de la Terrissa

Barral; Recipient per a líquids, les formes i matèria del qual varien segons les comarques. Hodre d'oli, bot o barral, doc. a. 1249 (RLR, iv, 253). Si los romeus porten salses ni barrals plens de vi, Llull Cont. 113, 5. Era plena de fornells, de alembís e de barals [sic], Corbatxo 57.

És una peça de les més conegudes de la tipologia terrissera quartenca. En el fons del museu en trobem varis de diferents mides.

Les principals classes de barral són aquestes:

1 Botella de vidre, d'alguns litres de cabuda, que sol esser forrada de palla, de canyes o verducs per estar més defensada contra els cops (Mall.); cast. barral, damajuana. Un barrall de vidre, doc. a. 1380 (Bol. Ac. B. L., vi, 471). Vn barral de vidre enserpellat de tenor de quatre quarters, doc. a. 1434 (Boll. Lul. iii, 286). Dos barrals de vidra: la un cubert de verga, laltre cubert de palla e de palma, doc. a. 1437 (Bol. Ac. B. L., xi, 154).

2 Espècie de barrilet de forma llarguera, que en la part superior té un broc a cada banda i una ansa enmig, i serveix de depòsit d'aigua o de vi (Conflent, Cerdanya, Berga, Camprodon, Vic, Esterri, Sort, Senterada, Pobla de S.).

3 Recipient de fusta, fet de dogues subjectades per cèrcols de ferro, amb dues anses o cornaleres i amb tapadora, en el centre de la qual hi ha un forat d'un pam o més de diàmetre, i serveix per a transportar oli, vi, fems, etc. (Gir., Vic, Pineda, Pla de Llobregat, Sitges, Ll., Bellpuig, Tàrrega, Camp de Tarr.). Un parell de barralls de portadora, doc. a. 1431 (Est. Univ. x, 129).

4 Espècie de càntir de terrissa negra, que no té brocs, sinó un coll i dues anses (Empordà, Olot).

5 El càntir de forma més corrent, que consisteix en un recipient de terrissa que en la part superior té una ansa i dos brocs de diferent gruixa (Fraga); cast. botijo.

6 Recipient de vidre, molt ample de panxa, amb un bequerull molt llarguer, per beure a galet (Tortosa, Calasseit, Morella, Benassal); cast. Porrón.

7 ant. Recipient de cuiro per a contenir líquids. Intravimus en lo celler dels cups e fonch atrobat un barral de cuyro, doc. a. 1431 (Est. Univ. x, 128).

8 Mesura de líquids, l'equivalència de la qual varia segons les diferents formes de barrals que hem esmentades. En el Camp de Tarragona el barral de vi és una mesura equivalent a una quarta part de la càrrega. El barral de fusta per transportar oli conté de 30 a 35 litres (Matons Voc. oli). Item un carretell de fusta prima de tenó de un barral, Inv. Puig.

9 Pot de vidre que serveix per tenir-hi confits; cast. confitera (Un Mall. Dicc.).

10 Barral de cobilet: vas ample i rodó que acaba en un canó o coll llarg i prim, és de vidre o de metall i serveix per tenir licors en fresc (Ros Dicc.); cast. garrafa. Un cubilet ab son barral de coure, doc. val., a. 1653 (Arx. del Patriarca).

Loc.—a) Eixida de barral buit: dita desbaratada, que no ve a propòsit, que surt de la qüestió (Val.); cast. salida de pie de banco.—b) Estar com un barral entre dos pedres: veure's en una situació molt difícil (Val.).

Entrevista
Eugeni Bou

Joan Lidón

El meu somni de petit era jugar en el primer equip del Girona FC i ho vaig aconseguir.”

Eugeni Bou

Per situar-nos una mica, quan fa que viu a Quart?

Vaig venir a viure a Quart l'any 1961, quan tenia 3 anys. Ens vam instal·lar a la masia coneguda com a Can Ferriol i en casar-me em vaig traslladar a la mateixa casa on visc ara, situada al carrer Onyar.

Viure a Quart té molts avantatges?

Totalment. El fet de pertànyer i ser un dels pobles més importants de l'àrea metropolitana de Girona, fa que tingui una mirada externa molt notable, influent, destacada. Així mateix, el fet d'estar a prop de la capital, el paisatge que ens envolta i la cultura històrica de la vila, fa que sigui un lloc perfecte per viure-hi.

Quins canvis més significatius ha vist en el municipi?

Tot ha canviat molt. Abans tot eren camps, però a partir de la dècada dels 80 es va començar a urbanitzar el municipi i el seu creixement va ser imparable, amb diferents urbanitzacions com Quart Nou i l'Eixample, per exemple. Penso que a mesura que ha anat creixent, el poble ha anat perdent una mica la seva pròpia identitat. Cada vegada més arriba gent de fora i pràcticament Quart s'està convertint en un poble dormitori. També considero que les coses més tradicionals de la vila ja no tenen gaire presència, i la ceràmica en seria un exemple. Abans parlar de Quart era parlar de terrissa. Tot i això, s'ha de dir que Quart segueix tenint una imatge molt bona i una gran qualitat de vida, es pot gaudir de kilòmetres de bosc immillorables i d'un paisatge encantador. En definitiva, és un poble molt privilegiat.

Què hi milloraria?

En la millora hi hem de participar tots. Per una banda, s'han de millorar aspectes que depenen de cada individu, com el reciclatge. Encara hi ha gent que no recicla o que deixa el material de rebuig enmig del carrer, quan el que hauria de fer és deixar-lo a la deixalleria; o persones que no recullen els excrements dels seus gossos. Per tant la conducta individual encara s'hauria de rectificar més. Per altra banda, necessitem que en tots els àmbits, i començant per la política, hi hagi gent amb estudis, ben preparada i formada i sobretot, que sigui bona gent. La base de tot plegat és l'educació i la formació.

El futbol és part de la seva vida. Quina és la seva trajectòria com a jugador?

Amb tretze anys vaig començar a jugar al Sant Josep de Girona, ja que a Quart encara no hi havia cap club de futbol. Un any després, l'any 1972, es va fundar la UE Quart en el Bar Prats, on els meus pares i jo hi érem presents i la temporada següent, ja vaig començar a jugar amb els infantils del club. A partir d'aquest moment vaig passar unes temporades en el futbol base de la UE Quart fins que em va fitxar el Girona FC, on vaig acabar la meva etapa com a juvenil. Amb 18 anys vaig anar al Palafrugell una temporada i posteriorment vaig tornar al Girona, que em va cedir dues temporades al Blanes. Quan tenia 21 anys va arribar el moment que tot jugador desitja, debutar amb el primer equip del Girona FC, a 3a divisió. Vaig ser el capità durant tres temporades i em vaig sentir molt valorat. Amb 26 anys vaig tornar al Blanes, a la mateixa categoria, i als 29 vaig deixar de ser jugador per dedicar-me exclusivament a la feina. Un any després, però, el Cristinenc que també estava a 3a divisió, em va fitxar i aquest sí que va ser l'últim club on vaig jugar.

Haig de dir que el meu somni de petit era jugar en el primer equip del Girona FC i això ho vaig aconseguir. A més, vaig ser capità. No puc demanar més en la meva trajectòria.

I com a entrenador?

Els meus inicis com a entrenador es remunten al Cristinenc. Vaig començar a entrenar els juvenils però alhora també estava com a segon entrenador del primer equip i coordinador del futbol base. A mitja temporada van destituir el primer entrenador i vaig agafar el càrrec, convertint-me en el tècnic més jove de la categoria, amb només 31 anys. A partir d'aquí, vaig entrenar al Palafrugell, quan es va fundar la 1a catalana i llavors al Sant Feliu, fins que va arribar l'oferta del Girona FC. Va ser un moment molt il•lusionat. En aquella època la meva filla jugava al Girona i em van dir per entrenar al primer equip femení. Vam fer dues molt bones temporades i gràcies a això em va fitxar l'Estartit, equip de la màxima categoria del futbol femení estatal. I finalment destacaria la meva tasca com a entrenador de l'equip de discapacitats Genuine del Girona FC i dels veterans del mateix club i a més, els anys d'entrenador i coordinador del futbol base i del primer equip de la UE Quart.

Vaig ser capità. No puc demanar més en la meva trajectòria.”

Eugeni Bou

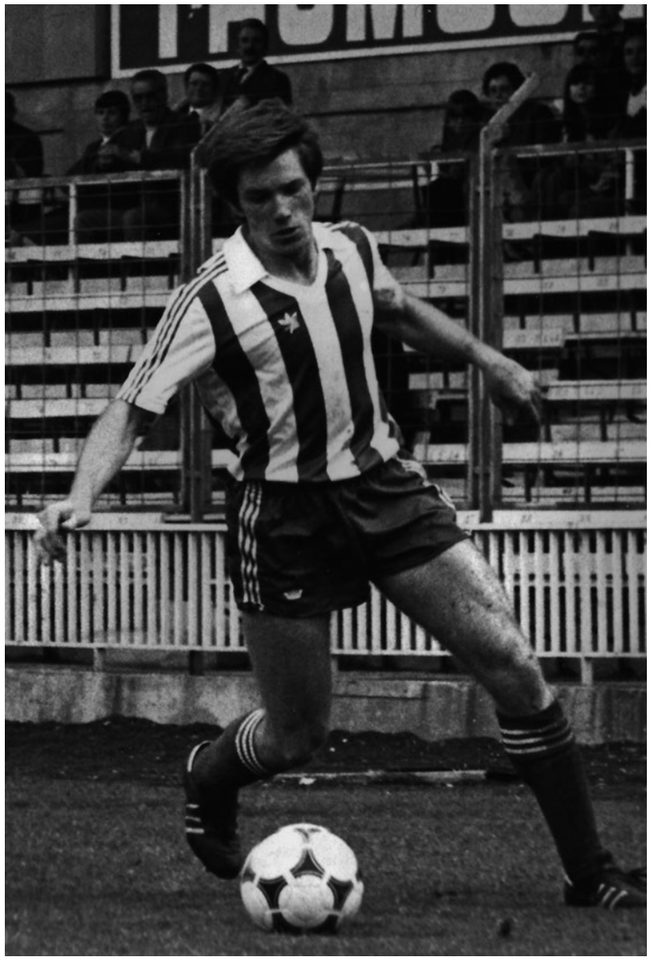

És positiva l’experiència d’entrenar a un equip Genuine?

De totes, és l’etapa que més m’ha omplert. És una satisfacció molt gran perquè els jugadors sempre donen una estima espectacular. Ens va permetre competir a escala de tota Espanya gràcies a la col·laboració de La Liga i el president Javier Tebas, que fa anys que inverteixen en el projecte. Que un club com el Girona FC tingui un equip d’aquestes característiques, li dóna un valor i un prestigi nacional de molta magnitud. Un altre aspecte a destacar és que els resultats esportius són indiferents. Sí que és veritat que quan guanyes l’impuls moral creix, però el que es busca principalment és fer gaudir als jugadors d’una experiència única.

Quines característiques té el futbol Genuine?

En aquestes categories es juga en futbol 8: set jugadors i un porter. Són quatre parts de deu minuts cadascuna i tots els jugadors han de participar com a mínim d’una part i jugar el mínim de minuts que marca la Liga. És una manera de fomentar que l’important no és la victòria, abandonant així aquest to tan competitiu que a vegades es veu en el futbol.

Què és el que més et va marcar d’aquesta etapa?

Anar amb aquests jugadors em va absorbir el 100%. El desgast era molt alt perquè fins i tot ens havíem trobat que a l’hotel, previ al partit, algun jugador se’ns escapava. La tensió i la responsabilitat quan estava amb ells era tan forta, que quan tornava a casa després d’uns dies de concentració, necessitava hores de descans per recuperar-me.

Com a anècdota puc explicar la d’un noi amb síndrome de Down que em guardava el seient de l’autobús per asseure’m al seu costat. Realment són molt agraïts i t’omplen una gran satisfacció.

Amb quins moments de la seva carrera futbolística es queda?

Em quedo amb el moment en què vaig decidir agafar l’equip Genuine del Girona FC. Hem estat dels millors equips de l’Estat i això és una satisfacció enorme. Sens dubte el fet d’entrenar a l’equip de discapacitats que representa a tota la província de Girona és una alegria que poques vegades una persona pot trobar. L’ambient i la il·lusió dels jugadors són d’admirar.

També destacaria el moment en el qual el Girona FC va inaugurar Les Hortes, una residència pels jugadors del futbol base, i que està situada als Maristes. El club va decidir que una de les habitacions porti el meu nom i això m’omple d’alegria.

I per últim, em quedo amb el fet de ser partícip en diferents etapes de la UE Quart. Sempre que m’ho han demanat he donat un cop de mà i entenc que tot quartenc hauria d’estar sempre en col·laboració amb les entitats del municipi. És el que he fet amb la UE Quart i n’estic molt orgullós.

Quines diferències destacaria entre el futbol d’abans i el d’ara?

Principalment el canvi d’instal·lacions, ja que abans només hi havia camps de terra i ara la gran majoria són de gespa artificial i això facilita, al meu entendre, un augment dels equips. Per exemple, abans la UE Quart només tenia un parell o tres d’equips i ara en té una vintena. Un altre fet a ressaltar és la preparació dels equips. La manera d’entrenar i jugar ha canviat molt. La tàctica, la preparació física i els petits detalls són de les parts més importants en aquests moments.

Com percep el futur de les entitats esportives?

A Quart tenim molts esports i moltes entitats esportives i francament, penso que és positiu tenir-los. Ara bé, veurem les col·laboracions que darrere de la pandèmia de la Covid-19, mantindran els empresariats amb les entitats, perquè es continuen necessitant sponsors i diners per seguir endavant. Quan tot va molt bé és molt fàcil fer aportacions però quan les coses es torcen com ara, es fa més difícil ajudar. Esperem que tots posem de la nostra part i les entitats esportives del municipi, que sempre s’han esforçat per seguir endavant, tinguin un futur enriquidor i un projecte igual o millor que l’assolit fins ara. Amb responsabilitat i passió es poden aconseguir moltes fites.

Deixant de banda el futbol, a què més s’ha pogut dedicar?

Vaig començar treballant a la cadena Spar de Quart fins que vaig aconseguir entrar a la Danone com a comercial. Hi vaig treballar gairebé tres dècades, fins als 56 anys, moment en el qual vaig decidir dedicar-me únicament a temes socials; col·laborant en tot moment amb les empreses i associacions que faciliten ajudes a les famílies més necessitades.

Entorn natural
Orenetes i ratpenats

Adrià Compte Ferrer

Insecticides naturals amb dues ales''

Adrià Compte Ferrer

Els ecosistemes naturals mantenen un fràgil equilibri basat en un repartiment equitatiu entre depredadors i preses. Quan la població d'una espècie creix excessivament i posa en perill la resta de l'ecosistema, en estat natural una altra espècie s'encarrega d'estabilitzar la població mitjançant la seva predació. Però quan el depredador, l'ésser humà en aquest cas, no es preocupa de mantenir aquest equilibri i fa desaparèixer o redueix molt les poblacions d'algunes espècies predadores, es produeix un desajust i certes espècies comencen a predominar per sobre d'altres, amb un impacte negatiu que ens acaba afectant també a nosaltres.

En aquest article us volia parlar de dues espècies que evolutivament són molt llunyanes però que habiten ambients semblants, per la qual cosa presenten semblances a les seves formes, amb el procés anomenat convergència adaptativa. Es tracta de les orenetes, unes aus molt abundants els mesos de primavera i estiu, i els ratpenats, uns mamífers voladors que surten a caçar quan nosaltres estem dormint. Aquests dos grups d'espècies són ben presents al nostre municipi i tot i que no ho veiem, desenvolupen una excel·lent funció de control biològic de plagues, és a dir, es mengen els mosquits, que amb l'escalfament global del planeta cada dia són més abundants, tant pel que fa a individus com espècies.

Pit-roig
(Erithacus rubecula)

Una parella d'orenetes es pot arribar a menjar al dia més de 2.500 mosquits, mosques o altres insectes''

Les orenetes

A Catalunya en tenim 5 espècies diferents, dues d'elles molt presents al municipi quan arriben d'Àfrica a la primavera per reproduir-se. Aquestes espècies són l'oreneta cuablanca i l'oreneta vulgar, fàcils d'identificar per les característiques morfològiques i pels típics nius de fang, que ara us explicaré. La cuablanca presenta tot el ventre des de la gola fins a la cua de color blanc pur. La resta del cos és negre amb un to blavós metal·litzat i una cua relativament curta. Els seus nius són com mitjos bols amb una petita entrada a la part superior. L'oreneta vulgar presenta una coloració semblant, tot i que amb diferències destacades com la gola de color castany i un ample collar negre, i una cua profundament forcada amb unes plomes ben llargues i primes. En aquest cas, els seus nius són com una mena de bol amb la part superior descoberta.

En el municipi, sobretot al nucli urbà de Quart, tenim una colònia d'una trentena de nius d'oreneta cuablanca als edificis de la carretera de Girona, a la zona de la carnisseria i alguns nius nous a prop de la parada de l'autobús, i també alguns nius més a l'Ajuntament, ja que és una espècie molt lligada als nuclis urbans. En canvi, de l'oreneta vulgar en podem trobar nius en algunes masies i habitatges al voltant del poble, ja que li agraden més els espais oberts. Per exemple, se'n veuen força a prop del Celrè, a l'antiga empresa de remolcs Talhman, on possiblement fan nius.

La seva dieta principal està basada en insectes, sobretot mosquits presents al voltant de les zones humides del poble. Una parella d'orenetes es pot arribar a menjar al dia més de 2.500 mosquits, mosques o altres insectes. A més, any rere any el mascle i la femella, després de fer els 12.000 km de la migració retornen al mateix niu, per tant, cal que en tinguem molta cura i siguem conscients de la sort que tenim.

A Catalunya tenim 30 espècies de ratpenats amb característiques molt diverses com l'hàbitat on viuen, la morfologia i el comportament''

Els ratpenats

A Catalunya tenim 30 espècies de ratpenats amb característiques molt diverses com l'hàbitat on viuen, la morfologia i el comportament. Les més comunes i que podem veure al nostre municipi a les zones més urbanes són les pipistrel·les (Pipistrellus), uns ratpenats molt menuts com per exemple la pipistrel·la comuna o la pipistrel·la nana, la més petita de totes.

Aquestes espècies estan molt ben adaptades a viure en ambients antropogènics, tot i que també les podem trobar en boscos, pastures, àrees rurals, prats, etc. Viuen en colònies que poden albergar fins a centenars d'individus, tot i que estan formades per grups de 50 femelles com a màxim i es poden trobar en fissures d'arbres o edificis i caixes refugi.

Els ratpenats són uns insaciables caçadors d'insectes nocturns, ja que tenen una activitat crepuscular que coincideix exactament amb la màxima activitat nocturna de les arnes i altres insectes com els mosquits. Un sol ratpenat es pot menjar més de 3.000 insectes, o sigui, una colònia d'una cinquantena de ratpenats pot devorar en un estiu uns 15 kg d'insectes, i es converteixen en l'insecticida més efectiu.

Per tant, veiem que aquests dos grups de fauna són molt importants per mantenir l'equilibri en els ecosistemes i que també ens aporten beneficis als humans. Per dur a terme una bona gestió per a la seva conservació, primer de tot cal respectar els seus hàbitats naturals i els seus nius. Però, per si no ho sabíeu i encara dubteu, que espero que no, la destrucció dels nius d'orenetes està penalitzada amb multes elevades. Dit això, com ho podem fer per augmentar les seves poblacions en zones urbanes on no hi són presents? Doncs molt senzill, amb la col·locació de caixes niu o simulacions de nius d'oreneta que podem fabricar amb materials reciclats o comprar a botigues especialitzades.

Arxiu històric

La creueta. Carrer major

Coneix les gavarres Resseguint el Celrè

Andreu Cufí

Una de les característiques principals del municipi de Quart és que la seva superfície es troba ocupada, majoritàriament, pel massís de les Gavarres. Els boscos, rius, muntanyes i turons originen un espai natural únic i difícil de trobar si es viatja per la resta de zones del país. Però no només són les plantes, animals, arbres, torrents i monts que configuren el que és el nostre terme municipal, sinó també les persones i com aquestes han viscut i viuen. Al llarg dels anys les persones han modelat el patrimoni natural per tal de poder sobreviure i guanyar-se la vida, ja sigui utilitzant la fusta per a fer llenya i carbó o desforestant els boscos de fons de vall per les pastures de bestiar. Actualment, és difícil poder copsar aquestes activitats humanes en els nostres boscos però, si parem l'atenció, segur que alguna cosa podrem veure. Els boscos i rierols del municipi a hores d'ara tenen altres usos. Ens hi fem fotografies, anem a fer esport pels seus camins, ens hi banyem si baixen plens o, simplement, els observem com canvien amb el pas dels mesos de l'any. Ja no els cultivem ni en fem llenya, sinó que els gaudim lúdicament.

Aquest apartat vol ser una oportunitat per conèixer el municipi de Quart i els seus racons més salvaguardats a partir de rutes que ens facin conèixer el que som i érem. Tothom tindrà l'oportunitat de seguir els itineraris aptes per a tots els públics. Caminant, en bicicleta i pels més valents fins i tot, corrent; resseguint camins, fonts o cases abandonades que ja quasi han desaparegut; en un matí, en dos dies diferents o, en dues hores; com es vulgui. Volem continuar aprenent d'aquests boscos, que en alguns casos ens han fet tan feliços al llarg dels mesos de desescalada i per d'altres, que hi fa anys que hi passegen i es saben tots els racons!

La primera ruta que presentem es troba ubicada al voltant del riu que dona nom a la revista. El Celrè podríem dir que només apareix aquí, al municipi de Quart, ja que neix i mor a dins el nostre terme, tot vertebrant muntanyes i valls del massís de les Gavarres fins al seu pas pel nucli de Quart. En aquesta primera ruta el riu Celrè serà l'element central, on les carreteres provincials dels Àngels i la de Sant Mateu de Montnegre ens faran de fronteres nord i sud: més concretament Can Mascort –carretera dels Àngels- i l'entitat del Castellà, que es troba a la carretera de Sant Mateu de Montnegre com a extrem septentrional.

La ruta té una allargada de poc més de 9 quilòmetres de distància i comença al mateix nucli del Castellar de la Selva. Per arribar-hi, cal agafar la carretera provincial GiV-6641 que comença al final del nucli de Quart. Just a la carretera que va a Sant Feliu de Guíxols trencarem en direcció a les Gavarres, travessant Erols i mitjançant una carretera asfaltada que es dirigeix en direcció Sant Mateu de Montnegre. La calçada s'enfila per corbes poc pronunciades i sota un desnivell suau, on en el quilòmetre tres, apareix el cartell a mà dreta que ens indica que som al Castellar de la Selva. En aquest punt, hi trobarem un pàrquing espaiós.

Agafarem els trapaus necessaris per iniciar la caminada, el material adequat i si pot ser, la ruta carregada al mòbil per tal de sempre saber on som!

Començarem a caminar per la carretera asfaltada en direcció nord-est, seguint la GIV-6641. A la nostra dreta s'hi podrà observar el ***primer punt d'interès***, el **Castellar de la Selva**, on s'hi ubica Cal Rei del Castellar i el seu campanar entre d'altres. Però haurem d'estar alerta perquè al cap de 400 metres de carretera, a la mateixa dreta, trobarem el camí que ens durà a la **Font de Sant Dalmau** –***el segon punt d'interès***-. El camí és fresat i sense complicacions, s'endinsa pocs metres fins a un espai silenciós i tranquil tot i trobar-se a prop de la carretera. Però no ens podem aturar gaire estona en aquest punt ja que queda molta ruta. Si baixa aigua de la font i no soleu tenir problemes de panxa, ompliu la cantimplora que toca girar cua fins a la mateixa carretera i seguidament, agafar el camí que es troba a l'altre banda de la calçada. Aquest, en direcció Nord, ens duria cap a Can Tries, però no volem anar tan amunt. Així que deixant la carretera GIV-6641 farem 50 metres i trencarem a l'esquerra. Un corriol de baixada que segueix el torrent –d'una allargada de 450 metres- ens portarà a una pista més gran, que vigilant amb les pendents ens durà de pet i bolet fins a la vall del Celrè. Abans, però, veurem com perdem alçada fins a topar-nos amb el ***tercer punt d'interès*** de la ruta, Can Bruguera. **Can Bruguera** Can Bruguera representa un antic mas de pagès que vigila el pas del Celrè per aquest punt de la vall. Nosaltres, arribarem fins a l'encreuament per on passa el riu, però sense travessar-lo. No caldrà que ens mullem els peus –si en aquesta època de l'any porta aigua- i continuarem per la pista que va en direcció nord i que mai se separa del Celrè.

Haurem fet poc més de quilòmetre i mig de ruta quan deixem enrere Can Bruguera i enfilem per la pista que segueix el riu en direcció a Can Mascort. El camí ens durà a creuar la llera del Celrè unes quantes vegades: travessant boscos de ribera, bassals d'aigua, **prats de fons de vall** i una humitat característica del lloc. En aquests espais hi trobarem el ***quart punt d'interès.*** El camí el seguirem poc més d'un quilòmetre i mig fins que arriba a una pista forestal més ample que ens pujarà a Can Mascort.

Però cordeu-vos amb força els cordons de les botes de muntanya que toca fer pujada i enfilar la pista que ens portarà a Can Mascort, d'aproximadament, un quilòmetre de pujada. Quan s'observi que la pista ja no puja més, apareix un cartell on indica la direcció de Can Mascort, el ***cinquè punt d'interès***. Aproximadament 300 metres i arribarem al restaurant conegut i concorregut del municipi de Quart, ubicat a una de les corbes més conegudes de la província, just a la carretera dels Àngels.

Per continuar la ruta recularem fins al trencant que hem deixat amb anterioritat –a uns 300 metres de Can Mascort- i seguint la pista ample i fresada que planeja en direcció sud-oest. Aquest camí s'anomena el Camí de Can Mascort i ens ofereix el ***sisè punt d'interès***, on apareixen unes vistes espectaculars de la **ciutat de Girona** per una banda, i les muntanyes de les Gavarres per l'altre. Ens mantindrem per aquesta pista ample al llarg d'un quilòmetre i mig, crestejant, sense deixar el camí i en direcció sud. Les vistes continuaran intercalant-se entre el massís de les Gavarres i la ciutat de Girona, fins al punt que trobarem una pista gran a mà dreta. Prové del nucli de Palol d'Onyar, però no s'ha d'agafar: ens toca continuar en direcció sud. La pista ample agafa un pendent molt pronunciat entre boscos de pins, i ho fa al llarg de 300 metres.

Cal tenir tots els sentits a punt, ja que després d'aquests tres-cents metres ens apareix a la nostra esquerra el camí que hem d'agafar. Aquest, es caracteritza perquè forada la muntanya en el seu pas inicial. La pista –descendent- en menys de 500 metres ens porta altre cop als prats de Can Bruguera, el setè punt d'interès, però oferint-nos una perspectiva diferent a les anteriorment observades; amb els grans prats de Can Bruguera a mà dreta, que continuen oxigenant els boscos densos de la nostra zona del Massís de les Gavarres.

Aquest cop si que serà el moment de creuar el riu Celrè i tornar a agafar el camí que havíem utilitzat anteriorment, que començava al Castellà i ens deixava al fons de vall de Can Bruguera. Però l'encreuament és complicat i difícil de trobar, així que cal agafar la pista estreta en direcció sud-est, que s'enfila amb rapidesa i voreja el mas de Can Bruguera. Important, cal deixar el riu al darrere!

Amunt que aquesta és l'última pujada. Desfarem el camí traçat anteriorment en direcció est, que ens ofereix unes meravelloses vistes d'alguns dels turons del voltant. Observarem corriols fresats a banda i banda de la pista, però cal mantenir-se al camí i continuar pujant metres. Des que deixem el mas de Can Bruguera, la pista només fa que pujar, fins que als 500 metres de la casa, trobem que el camí deixa la direcció est per anar cap al sud –a mà dreta, on continua pujant-. És en aquest punt que al cap de pocs metres haurem arribat altre cop al pàrquing del Castellà de Montnegre.

Ja tenim la ruta al sac!

Recomanem però, utilitzar algun dispositiu GPS o el telèfon mòbil per tal de seguir la ruta a l'instant i no perdre'ns. Apareixen APP's com CatalunyaOffline (App de l'ICGC), Wikiloc, Maps.Me, entre d'altres. Aquestes aplicacions permeten carregar rutes i seguir-les amb els formats més habituals –gpx, tcx...-.

Resseguint el Celrè

Segueix-nos al compte de l'App **Wikiloc** a l'usuari *Revistacelre* per poder seguir aquesta ruta

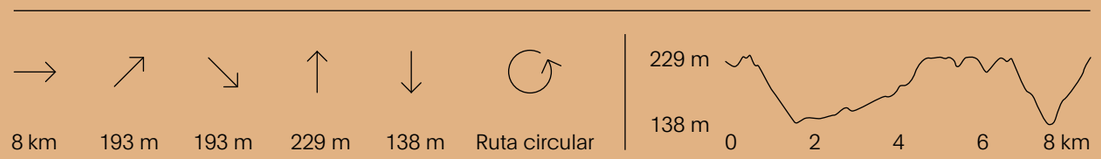

1. El Castellà de la Selva: La seva ubicació es localitza entre els nuclis de Quart i de Sant Mateu de Montnegre, que s'aixeca amb força sobre un turó. Els inicis de l'entitat de població del Castellar de la Selva es troben documentats a finals del segle XIII, tot i que l'església actual no es va construir fins el segle XVIII. La seva església està inclosa a l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

2. Font de Sant Dalmau: A finals del segle XIII va néixer a Santa Coloma de Farners el que es va convertir en el Beat Dalmau Moner. El frare –que es diu que era molt auster en el menjar, el vestir i que es solia mortificar-se- va ser conegut perquè es creia que sabia guarir. Dins d'una vida d'ermità va ser notori a diversos espais dels voltants de Girona, on hi té alguns túmuls; com la Pedra Dalmaua (Aiguaviva), l'Oratori del Frare Dalmau (Palol de Reverdit) o la mateixa Font de Sant Dalmau.

És un espai tranquil amb una font (que raja en les èpoques de més pluja) que les èpoques de més pluja hi baixa aigua. S'explica que la font va ser batejada pels veïns amb el nom de Font de Sant Dalmau perquè era on el frare anava a meditar.

3. Can Bruguera: Can Bruguera és una antiga casa de pagès que es troba ubicada en una posició estratègica, per sobre de les crescudes del riu Celrè i que aprofitava els espais plans del fons de vall per els cultius. El mas es troba orientat al migdia, i actualment, encara es poden intuir la façana principal i un edifici que era el paller. Tot i això el pas del temps, les inclemències meteorològiques i el desús han causat una destrucció a marxes forçades.

Com a curiositat, encara s'observa el forn de la casa, construït amb rajoles refractàries d'una de les fàbriques del mateix nucli de Quart.

4. Prats del Celrè: Una de les característiques més importants d'aquest riu que travessa el municipi de Quart són els prats que s'observen al llarg del seu curs. Antigament eren espais encara més extensos, utilitzats per les pastures de bestiar o pels conreus agrícoles de cada mas de la zona. Amb el pas dels anys i la despoblació de les zones de muntanya de les Gavarres, aquests espais s'han anat oblidant. La dinàmica natural ha causat que els boscos ocupin els espais de prats amb poca vegetació però encara apareix gent que els neteja per tal de salvaguardar-los.

A nivell ecològic, el manteniment d'aquests prats és molt important per a la biodiversitat, però també per tema incendis. Són zones d'oxigenació i de barrera entre les grans masses forestals de banda i banda del riu.

5. Can Mascort: Can Mascort és una masia del 1964 que des de fa generacions, es dediquen a la restauració. Però un dels elements més importants és que s'ubica a una de les primeres corbes de la carretera dels Àngels. El restaurant és rodejat per la mateixa carretera que forma un angle de 180 graus, on en dies clars, es divisa el conjunt de la plana selvatana.

L'espai ha sigut conegut i emblemàtic ja sigui per el Rally Costa Brava o actualment, per ser un dels ports cicloturistes més coneguts de la província.

6. Panoràmica de Girona: En el camí vell de can Mascort es troba un dels punts elevats del municipi amb més bones vistes sobre la ciutat de Girona. És un espai idíl·lic per gaudir de les vistes de la gran plana selvatana que es troba rodejada entre muntanyes de diferents orígens i alçades. Les Gavarres als nostres peus, de fons les Guilleries, Rocacorba i si hi ha sort i el dia clar, els Pirineus de fons.

7. Prats de Can Bruguera: Els prats de Can Bruguera són el clar exemple d'un espai agrari al costat del riu i regentat per el mas de Can Bruguera. És un espai molt humit, sobretot als mesos d'hivern, però sempre es troben vigilats per Can Bruguera, sobre d'un turó.

Cinquanta anys de la mort de **Josep Mascort**

Aquest onze d'agost farà 50 anys de l'òbit del meu avi matern. Quan va morir jo només tenia quatre anys i en conservo un record remot. La imatge més nítida que en retinc, ho confesso, és d'ell dret al llindar de la porta de la cuina, esgrimint una crossa mentre m'escridassava per alguna malifeta. Com a contrapunt, la mare deia que jo el feia riure molt, ves a saber per què. La mare me n'explicava moltes coses, de l'avi, un d'aquells homes que fan molta feina però no tenen cap interès a esbombar-la. Per això, agraeixo l'oportunitat d'afegir-me a les poques persones -Josep Clara, Miquel Pairolí, Carles Serra, Xavier Carmaniu i, sobretot, Salomó Marquès, la màxima autoritat sobre l'exili del magisteri a Catalunya- que han contribuït a trencar el silenci que mig segle després de la seva mort plana sobre un mestre que va representar els interessos d'un sector majoritari a la Segona República i que també va gestionar els afers de la Generalitat a Girona durant els cinc últims mesos d'aquella institució abans de l'èxode republicà.

Les línies que segueixen són una síntesi de la seva trajectòria, que comença i acaba a la Creueta. Fill d'una família de pagesos i propietaris rurals, Josep Mascort Ribot neix en aquest nucli del municipi de Quart el 20 de setembre del 1898. Malgrat ser treballador i estar sempre disposat a ajudar els pares en la feina del camp, no té vocació d'agricultor i ben aviat s'inclina cap a la docència. El 1917 inicia la carrera de magisteri a la Normal de Girona, on és alumne de Cassià Costal i Miquel Santaló, i quatre anys després obté la primera feina a l'escola pública del Poble Nou de Barcelona. El 1925 guanya les oposicions de mestre nacional i el destinen a Santiago de Ois (A Coruña); ell no se'n queixa, però alguns amics sospiten que els més de mil quilòmetres de distància són un càstig per la seva ideologia progressista i catalanista. El mateix 1925 es casa amb Maria Clota Prunell a l'església de Palol d'Onyar i demana el trasllat a Girona, però triguen quatre anys a concedir-li. Just l'any que neix la seva filla Roser (1929) el destinen a Queralbs, i dos anys després a Vilanna, on aconsegueix que es construeixi una escola nova a Bonmatí. Empès per Miquel Santaló, es vincula a ERC. El 1933 encapçala la candidatura guanyadora en les eleccions generals i és elegit diputat a Corts per Girona. A Madrid, la seva principal reivindicació és que es creïn més escoles i s'apugin els sous dels mestres. Els fets d'octubre de 1934 (la insurrecció del govern català contra la involució del règim republicà) provoquen que adquireixi més protagonisme; el 27 de novembre, un grup de diputats es reintegren al Congrés contra l'opinió majoritària del partit i Mascort es converteix en secretari de la minoria d'ERC. Passat aquest període convuls, el 1935 fa gestions per traslladar a Girona presos polítics gironins tancats al penal de Burgos. Poc després, en les eleccions de febrer del 1936, revalida l'acta de diputat pel Front d'Esquerres de Catalunya i és nomenat vicesecretari del Consell Nacional d'Instrucció Pública. Ja en plena Guerra Civil, l'agost del 1936 és designat comissari delegat en funcions de director a la Normal de Girona, càrrec que manté fins al febrer de 1938. A més, ocupa l'alcaldia de Bescanó entre octubre del 1937 i agost del 1938, quan és nomenat comissari delegat de la Generalitat a les comarques gironines. En aquesta època és col·laborador habitual de *L'Autonomista*, el diari editat a Girona pels germans Rahola, i també escriu articles a *El Magisterio Gerundense*. Els cinc últims mesos de la guerra, en ple retrocés de l'aparell republicà, Mascort centra els seus esforços en l'assistència sanitària i social, sense oblidar les escoles.

L'exili mexicà

El febrer del 1939, el triomf de les tropes franquistes l'obliga a fugir a França per salvar la pell. Com que no disposa de papers en regla, primer se'n van la dona i la filla. Al cap d'una setmana aconsegueix la documentació i es reuneixen a Perpinyà, en un hotel regentat per una família que havia viscut al castell de Palol d'Onyar. Després viuen uns mesos a Mèze i a Montpellier, fins que la invasió nazi els empeny a embarcar cap a Nova York des de Saint-Nazaire en un vaixell que en tornar a França és enfonsat per un submarí alemany. Des de Nova York, viatgen a Ciutat de Mèxic en un tren ple d'exiliats. La capital és immensa i, a la recerca d'una mica de tranquil·litat, es desplacen a Texcoco, a uns 30 quilòmetres. Situats en una realitat estranya i desconeguda, Mascort té una actuació pragmàtica. Treballa a la granja avícola Los Arcos, on crien pollastres i *guajolotes* (galls dindi), i ho compagina amb classes de literatura i matemàtiques en un centre de secundària. A més, dona classes al col·legi Ruiz de Alarcón, creat per un altre exiliat. Quan aquest plega, l'hi compra i l'amplia, convertint-se'n en director i propietari. Com a bon mestre republicà, ensenya a pensar, no pas a memoritzar. El centre arriba a tenir més de 200 alumnes, molts dels quals s'hi queden a menjar i a dormir. Maria Clota s'encarrega de la cuina i, amb els anys, Roser Mascort acaba convertint-se en una de les mestres. Des del primer moment, la família participa en la vida de Texcoco i mostra curiositat pels seus costums, idiosincràsies i usos lingüístics. Sense oblidar Catalunya, per descomptat. Dos exemples: els alumnes del col·legi canten l'himne mexicà -creat, per cert, pel gironí Jaume Nunó- i cançons catalanes com ara *Escarabat bum-bum*; ballen *rancheras i corridos*, però també sardanes.

Si bé Mascort ho contempla tot des del desplaçament, la diferència i el contrast, si bé la col·lisió entre dues visions del món no fa sinó evidenciar l'ambigua relació entre la persona i la realitat en què es troba, o entre els desitjos i els somnis de les persones i la voluntat o possibilitat de materialitzar-los sense transigir, també és dels que pensen que la catalanitat és com un món que es du dins i que, com una marca indeleble, no es perd mai. No s'acosta a Mèxic com a espanyol, sinó com a català. Per això forma part de l'Orfeó Català de Mèxic i, com a membre del Consell Directiu de l'Esquerra, el 1945 signa el Memoràndum presentat a la Conferència de San Francisco per reivindicar els drets de la nació catalana.

Tornada a la Creueta

El 1949, l'avançada edat del pare de Mascort precipita el retorn a Catalunya. A Mèxic hi té la vida resolta i gaudeix de reconeixement social, però prefereix tornar a casa i començar quasi de zero. Al gener viatgen la dona i la filla. Temptegen el terreny, verifiquen que no hi hagi cap denúncia en contra seva. Ell torna a l'estiu. Fidel a la llengua i als ideals, no sol·licita el reingrés en el cos nacional de Magisteri. Prefereix treballar a la finca natal i crear una petita acadèmia privada al Barri Vell de Girona, en el primer replà de les escales de la Pera. Mascort hi fa classes de comerç i secretariat; la seva filla Roser, de taquigrafia i mecanografia, i el marit de la Roser, Joan Pastells, de batxillerat. S'hi treballa amb llibertat i tolerància, entre aquelles parets. Mascort s'hi mou delitós i mostra humanitat i bon cor amb els humils: si els amics no li insistissin, ni tan sols els cobraria. A més de les classes a l'acadèmia, també en dona a la casa pairal, i encara té temps per fer poesies al Carrilet de Sant Feliu de Guíxols, que "en arribar a la Creueta ja respira una miqueta". Moltes d'aquestes poesies apareixen en els programes de la festa major i són una mostra innegable d'amor al país i les seves coses. Actiu fins al final, manté correspondència amb exiliats, escriu cartes a *El Correo Catalán* i mou fils perquè el telèfon arribi al poble i es tregui d'una vegada la h de la *Creuheta*. Josep Mascort mor per problemes cardiorespiratoris l'onze d'agost del 1970. El diari del moviment, Los Sitios, no fa cap referència a la seva biografia política, però entre altres coses en diu això: *"Por sus singulares dotes de caballerosidad y excelente trato, se había granjeado las generales simpatías del vecindario".*

Educació

La Baldufa

Contacte
Carrer Escoles, 9,
17242 Quart, Girona
972 46 81 17

Un curs diferent...

En primer lloc, desitjar que tots els habitants del municipi estigueu bé de salut!

Si ens ho haguessin explicat, no ens ho hauríem cregut! Tot plegat ens ha agafat per sorpresa, i haver d'acabar el curs 2019-2020 d'aquesta manera: amb els nens i nenes a casa, sense poder-los veure ni despedir-nos com cal de tots ells i de les seves famílies, la veritat és que se'ns fa molt estrany i també ens sap molt greu! Sigui com sigui, les educadores de La Baldufa us volem transmetre el nostre agraïment per haver confiat un curs més en nosaltres!

També ens hem hagut d'espavilar per buscar la manera de mantenir el contacte amb la mainada. Finalment, vam decidir posar-nos les piles amb el tema del món digital i de xarxes socials creant un perfil d' Instagram privat (només per a les famílies que actualment són usuàries de la llar d'infants) on, dos dies a la setmana, hi pengem vídeos fets per nosaltres mateixes: cantant cançons, explicant contes, fent el bon dia, etc. Fins i tot s'hi ha sumat la Carmina, que és qui venia a fer-nos música cada dimecres. Alguns nens i nenes també s'han animat a compartir-nos i ensenyar-nos què fan per casa: cuinar, jugar, pintar, cantar, ... i créixer!!! A nosaltres ens cau la bava veient com canvien, i lo precioses i preciosos que estan!!!

A mitjans de maig hem tornat a entrar a la llar, després de dos mesos, i ens ha impactat una mica perquè realment el temps s'hi havia aturat: encara hi teníem penjada la decoració d'hivern, les motxilles amb la roba de recanvi i la resta de pertinences. Ho hem despenjat i recollit tot, i entregat personalment a cada família. I a fora, el pati ple de primavera i buit de nens i nenes... quin contrast!

Actualment estem treballant perquè, a partir del setembre, puguem obrir les portes amb totes les garanties.

Arreveure, TOT ANIRÀ BÉ!!

Entitats

AFA 9de4t

Contacte
info@afanoudequart.cat

Famílies del 9d4t expliquen el que més troben a faltar de quan anaven a l'escola i el que més els ha agradat d'aquest temps a casa.

"Set són els dies de la setmana, cinc a l'escola i dos a casa". Aquesta és la lletra de la cançó "Els dies de la setmana" de la cantant Dàmaris Gelabert. Fins fa uns dies, per nosaltres i per als més petits de casa era indiscutible. Des de l'arribada del coronavirus i el consegüent confinament, fins i tot aquesta obvietat ha deixat de ser certa.

El temps que hem recuperat i no voldríem perdre
La Txell, alumne de l'escola, diu que el que més li ha agradat d'aquest temps de confinament a casa és poder estar amb la família, i l'Aleix, el seu germà, poder aixecar-se més tard. En Carles, el pare, diu que d'aquest temps tancats a casa el millor ha estat jugar junts i acompanyar-los en les tasques escolars. Altres famílies també ens comparteixen que "el millor és haver tingut més temps", "el temps que he pogut passar amb els meus nens", "el temps que hem pogut passar junts, aprendre, jugar i col·laborar tots ". Tot i no ser una situació volguda, aquests mesos de confinament han sigut per a algunes persones una oportunitat per recuperar temps en família.

Els pares d'en Martí ens diuen: "el que més li ha agradat d'aquest temps a casa és que té els pares tot el dia per fer coses, per ell són unes vacances. A nosaltres ens ha costat poder combinar feina (tan presencial com teletreball) però la veritat és que hem pogut gaudir molt d'estar tots quatre a casa sense tants horaris i estrès". Els pares de la Leire i l'Eidan, ens expliquen com han gaudit compartint hores de joc i de lectura amb els nens, i que els seus fills veuen com les noves tecnologies els han ajudat a fer moltes videotrucades amb els amics i familiars.

"Puc fer música i jugar molta estona tot el dia, excepte els matins entre setmana que he de fer Snappet i tota la feina de l'escola. S'està més tranquil i amb més silenci" diu en Marc. I en Martí ens explica "tinc molt temps lliure i puc jugar molt. M'agrada que ara ens inventem molts jocs amb el meu germà, fem pel·lícules i juguem a Lego molta estona". L'Arnau també ens diu que el que més li ha agradat és estar més temps amb la família, i un altre alumne ens explica com li ha agradat "gaudir del germà, de la mama i el papa; anar sense presses però amb certa organització; compartir feines amb els pares que normalment no fem, com el bricolatge...". En Quim, pare de l'escola, ens explica que el millor sense dubte ha sigut gaudir del seu fill sense horaris. Per a moltes famílies disposar de més temps compartit i marcar el propi ritme familiar ha sigut la cara positiva d'aquesta situació tan complexa.

Canviar les aules pels menjadors de casa
La Txell i l'Aleix, troben a faltar estar amb els amics/gues i en Carles, ens diu que enyora anar a recollir els nens i poder xerrar una estona amb altres pares i mares. Així mateix, els pares d'en Martí ens afirmen que el seu fill troba a faltar els amics, i que ells troben a faltar l'espai de Pati Obert, que és un moment on poden parlar i compartir experiències amb altres pares i mares de l'escola. Altres nens, nenes, pares i mares també ens comenten que "han trobat a faltar molt als companys i mestres de l'escola", "poder veure les professores i les altres famílies", "veure els meus companys, la senyoreta, i poder parlar, aprendre i jugar amb ells".

En Borja i la Rocío ens diuen que el que més enyoren és el moment d'arribar de l'escola, quan els seus fills els explicaven el que havien après aquell dia i les experiències de joc amb els amics i amigues. Els nens troben a faltar els seus companys, les professores, i també a la Bego!, coordinadora del menjador de l'escola.

En Marc troba a faltar "anar als ambients. M'agradava molt anar al d'experiments perquè hi trobaves de tot: bicarbonat, vinagre de poma, colorants... i recordo que se'ns feia molt curta l'estona. També trobo a faltar fer les Optatives amb els meus amics, l'estona de TIC i educació física. No m'agrada fer-ho per videoconferència, no és el mateix". I en Martí explica amb un somriure emocionat, "trobo a faltar jugar amb els meus amics al pati de l'escola: en Guim, l'Eidan, en Kai, la Paula, la Carla.. M'agradava molt quan ens tiràvem pel tobogan en Kai i jo i després sortíem corrent molt i molt ràpid intentant atrapar-nos per tot el pati. M'enrecordo que cridàvem, corríem i rèiem per tot el pati. I de classe trobo a faltar a la Marta, que ens va ensenyar a no tenir prejudicis i ara li explico a l'àvia quan ens truquem. La veig per la pantalla i li explico coses". L'Arnau afirma també que el que més troba a faltar és el pati, les optatives i els ambients i en Quim, un pare, la rutina i l'ordre del temps. Rutines, jocs de grup, ambients, companys, mentora... Els nens a casa hi poden estar prou bé però, com tothom, ja tenen ganes de recuperar la seva escola.

Les famílies del Nou de Quart, com totes les famílies d'arreu del món, estem vivint situacions de molta incertesa, adquirint hàbits desconeguts i sostenint l'educació i aprenentatge dels nostres fills i filles amb inventives inesperades. Amb l'escola al costat però en la distància, ha estat una experiència única i diferent per a cada família i des de l'AFA hem volgut dedicar aquest espai a posar en valor l'esforç i la capacitat de superació de les famílies.

Aquest article, diferent per una situació excepcional, és un petit canal d'expressió d'allò que hem pogut recollir d'un grup prou representatiu de famílies sòcies de l'AFA.

L'escola també us troba a faltar

Així que seguim fent pinya, seguim amb el nostre coratge i amb aquestes ganes de retrobar-nos a la temporada vinent 2020-2021.

CB Quart

Contacte
basquetquart.wixsite.com
coordinaciocbquart@gmail.com
972 46 87 11

09/06/20 Quart - (Segona setmana de la fase 2 esperant entrar a la fase 3). Deixaríem de parlar: de competicions, dels tornejos de setmana santa, de la festa de cloenda de la temporada. Increïble però cert. Hem viscut un fet que quedarà a la memòria de tots i segurament serà objecte d'anàlisis i el detonant de canvis. L'estrany dimecres 11/03/20 on es decidia que cancel·laven entrenaments de la setmana. Tot seguit la junta fa arribar la decisió de la federació catalana de bàsquet, on tota l'activitat federativa queda aturada, durant quinze dies marcats per l'estat d'alarma. El 19/03/20 vam quedar confinats pel brot Covid-19. Es va paralitzar la vida de manera mundial: Indústries, sectors professionals, i com no l'esport. Pavellons, estadis, tots van tancar fins a nou avís. Moments d'incredulitat, por, incertesa, ha estat com una muntanya russa personal on tothom visques on visques, volia que finalitzes. Per tornar a ser propers. Va passar, abril, maig i va arribar el juny. Sabem que la pandèmia no està finalitzada. Però hi ha l'esperança de poder fer concessions a la normalitat. Es programen reobertures de llocs públics i es reinicien actes postposats. Sense anar més lluny la fase final de la lliga ACB la setmana del 17 juny al 25 juny. Una bona notícia, veurem les mesures sanitàries marcades per disputar l'esdeveniment, i el que anirem trobant en el futur.

Així que seguim fent pinya, seguim amb el nostre coratge i amb aquestes ganes de retrobar-nos a la temporada vinent 2020-2021. La temporada, on el club farà 30 anys. Des d'aquí donar força i il·lusió a tothom i recordar que el Club Bàsquet Quart té les portes obertes a tots aquells nens i nenes, jugadors i jugadores que vulguin jugar a aquest esport que on: "Tot pot passar fins al darrer segon". Fins aviat, amb molts ganes de veure'ns.

Ens permetem incloure una estrofa de la cançó. "Al final tot anirà bé" del grup Doctor Prats.

"Només vull sentir-te dir:
Que al final tot anirà bé,
quan de cop la sort s'apagui
si estem junts serà més fàcil.
Al final tot anirà bé, que aviat tot el
que cou, s'ho endurà el temps
I si demà ens trobem un nou camí,
però la sortida és tan borrosa i la
por ens va fent cada cop més petits.
Tu no et rendeixis que el més im-
portant és aprendre de les derrotes
que guanyar és seguir lluitant".

Fútbol Sala Quart

Contacte
www.fsquart.com
637307920

El Club Futbol Sala Quart ja ha començat a preparar la 5a temporada en la qual comptarem amb 5 categories base: Debutant (P3-P4-P5), Prebenjamí (1r-2n), Benjamí (3r-4t), Aleví (5è-6è), Infantil (1r2n d'ESO) i 2 categories sèniors: femení i masculí.

En aquesta pròxima temporada introduirem les següents novetats:

1. Àrea esportiva
- Incorporació de l'Ivan Martínez que coordinarà tots els equips de la Base.
- Entrenaments específics de porters.
- Conveni de filialitat amb el Girona EFS.
- Creació d'un equip de veterans.

2. Ajuts als Jugadors/es Base (3 a 14 anys)
- Destinarem el 75% de la subvenció atorgada per l'Ajuntament de Quart en ajudes a les quotes.
- Obsequi d'una samarreta d'entrenament de la nova temporada.
- Obsequi d'una ampolla d'alumini per a tots els jugadors.
- Sèniors (+16 anys)
- Subvencionar el 100% del cost d'inscripció d'equip i d'àrbitres en el femení i el masculí.

3. Ajuts patrocinadors/col·laboradors
Acord per disminuir/regular les aportacions i fixar la data de cobrament a partir de gener de 2021.

Vols formar part de la nostra família? No dubtis més, posa't en contacte amb nosaltres!

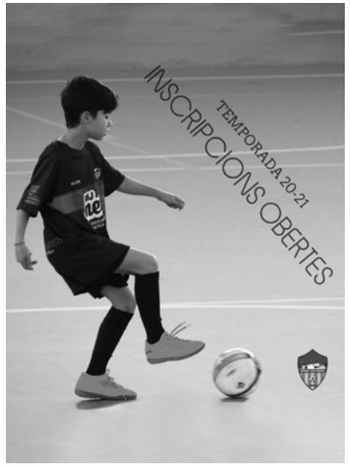

Amb ulls de dona

Contacte
@ambullsdedona · Facebook

Abans de l'arribada de la pandèmia, vam poder celebrar el dia de la dona amb dos actes molt rellevants. El divendres 6 de març, amb la xerrada Dona i càncer: De la prevenció a les novetats en el tractament, a càrrec de les doctores Pilar Barretina i Gemma Viñas que la van fer molt entenedora i interessant. El diumenge 8 de març, amb el vistós, alegre i compromès espectacle Memòries líquides de la periodista i comunicadora Rosa Vendrell i un vermut amb molt bona companyia.

Però després, les activitats que teníem pensades han quedat segades des del 13 de març i fins... encara no sabem fins quan....

De totes maneres hem d'intentar no perdre les ganes d'aprendre, de gaudir de les petites coses i de fer activitats que ens il·lusionin.
Durant aquest temps moltes sòcies han estat fent mascaretes, algunes ajudant al banc d'aliments o fent trucades a la gent gran del municipi que està sola. Sabem que no hem perdut el nostre tarannà solidari i això és fantàstic.

Una altra idea que ha sorgit aquestes setmanes (que no és nova però ara pren més força) és la de fer un curs d'aprendre a cosir a màquina.

Des de l'Associació ja comencem a pensar de cares a la temporada vinent. Tenim pendent una sortida a BCN per anar a visitar la Sagrada Família, anar al teatre, presentar llibres nous, ... Tot arribarà!

Us volem comentar, també, que una activitat que fa temps que duem a terme, la gimnàstica hipopressiva continua on line. Si us animeu o coneixeu algú a qui pugui interessar, contacteu amb nosaltres.

Fem a Quart

Contacte
femaquart.wordpress.com
685 80 27 00

Tenim previst participar un cop més, a l'Oncotrail 2020, 8a. edició de la cursa, pels propers dies 3 i 4 d'octubre, amb l'esperança que la Covid-19 hagi remès i la situació hagi millorat. És una cursa per equips de 100 km organitzada per l'Oncolliga Girona conjuntament amb l'A.E. Palafrugell i el C.A. Palafrugell.

No hem tingut gaire temps d'entrenar, preparar la cursa i la recaptació, però seguim endavant, amb la il·lusió de poder-hi participar.

Per a nosaltres és un estímul, ja que quan estem a la cursa, ens emocionem, ens passen pel cap imatges de com entre tots ens hem solidaritzat i hem ajudat a contribuir a l'aportació per a ajudar a millorar la qualitat de vida dels malalts de càncer, i també a la investigació de la malaltia dins de l'ICO de Girona, i tot gràcies a l'Oncolliga Girona.

Gràcies també a tothom que hi ha col·laborat en posar el seu granet de sorra amb el seu donatiu. Sense tot això, no podríem participar-hi. Amb aquesta situació de la pandèmia no hem pogut realitzar actes i/o esdeveniments per recaptar diners. Per poder participar, l'equip ha de fer un donatiu a la Fundació per un import mínim de 1.000 euros.

Si voleu col·laborar (per poc que sigui), l'enllaç és el següent: https://www.oncolligagirona.cat/esports/oncotrail/equips-participants-2020-230.html Dorsal nº 229 QRTTEAM

UE Quart

Contacte
www.uequart.cat
info@uequart.cat
972 468 805

Hi haurà un abans i com no un després de la COVID-19, però ens en sortirem!

No teníem pensat fer aquest escrit de quatre ratlles, però al final creiem just fer-lo per posar en coneixement de tothom com ens afecta i afectarà la pandèmia del coronavirus a tots els que formem part de la gran família de la Unió Esportiva Quart.

Ens ha afectat directament alguns familiars, malauradament alguns ja no hi són entre nosaltres, el COVID19 ha pogut amb ells, seguiran formant part de la UE Quart en el record de la memòria.

Esportivament no s'ha pogut portar a terme la 20è edició del MIC per Setmana Santa, una activitat que comporta un impacte econòmic important a la comarca, província i com no als clubs que són seus dels seus partits.

No s'ha pogut acabar les lligues territorials , amb la resolució final per part de la FCF que en el futbol base no hi hauran ascensos, ni descensos, fet que ens perjudica altre cop al no poder assolir la categoria de Cadet Divisió d'Honor i un altre en la categoria Aleví 1a. Divisió, guanyades merescudament en els terrenys de joc.

En quant us arribi aquest núm. del Celrè estaríem en ple "Xuta a l'Estiu" , la seva XIVè edició, malauradament no es podrà celebrar, per imperatiu legal, tot i que s'havien pres totes les mesures de seguretat i higiene per portar-lo a terme, altres clubs de municipis propers tindran la sort d'organitzar els seus sense entrebancs.

Hi haurà un abans i com no un després de la COVID-19, però ens en sortirem!

Salut

Josep Figa Vaello
Director EAP Cassà de la Selva

Testimoni COVID19 EAP Cassà de la Selva

A l'Equip d'Atenció Primària de Cassà de la Selva, igual que a la resta de l'Atenció Primària vam començar aquesta epidèmia amb un cert neguit i incertesa que et provoca el desconegut. Una nova malaltia i molt contagiosa ens venia al damunt.

A això no va ajudar-hi els constants canvis de protocols, propi del desconeixement de la nova epidèmia. No obstant a això ens vam organitzar per fer la tasca que se'ns havia encomanat, la pròpia de l'Atenció primària: Valoració, Resolució i Acompanyament des de la Proximitat. Tasques indispensables per aconseguir que l'atenció hospitalària es pogués centrar en els casos que requerien del seu equipament.

Vam tenir un inici complicat havent de prendre la decisió de tancar consultoris locals i concentrar els esforços en els tres centres més grans de la nostra Àrea Bàsica de Salut. A això s'hi va afegir la preocupació per les Residències geriàtriques i de discapacitat intel·lectual de la nostra zona amb qui hem treballat intensament per detectar possibles casos i actuar de manera ràpida.

No obstant això, els professionals van demostrar ser un equip i tenir una gran capacitat d'adaptació. Aquests dies ha canviat la nostra manera de treballar, augmentant molt el treball a distància física dels usuaris. Resolent consultes telemàticament, ja sigui per telèfon o vídeconsulta. Reservant la visita presencial per a aquells que realment la necessitaven. Augmentant l'atenció domiciliària i inventar circuits, com per exemple, fer els controls del Sintrom® en els vehicles dels usuaris que tenien por d'entrar als nostres consultoris.

Hem hagut d'enfrontar-nos al dol d'aquells qui han perdut un familiar sense que hagin pogut estar al seu costat.

Hem descobert diferents mesures, algunes protocolitzades, d'altres més imaginatives, que han facilitat als usuaris posar-se en contacte amb nosaltres. Moltes han vingut ja per quedar-se.

Però tot això no hauria estat possible sense la capacitat de treball en equip, l'esforç i la capacitat d'adaptació de tots i cadascun dels professionals que treballem en aquest EAP. Netejadores, auxiliars, administratius, odontòlegs, llevadores, psicòlegs, infermeres i metges i metgesses han contribuït, cada un amb la seva part, a poder sortir endavant d'aquesta crisi.

Fer un esment especial als equips que treballen en les diferents residències de la nostra zona. Gràcies a l'esforç que han fet aquests dies.

També s'ha de reconèixer el paper que ha tingut la nostra població de referència. Han sabut adaptar-se a la nova situació i facilitar la nostra tasca.

I ara toca mirar endavant, tot el país ha passat una experiència molt traumàtica amb pèrdua d'essers estimats, però hem d'aprofitar la lliçó apresa. L'ús dels nous recursos per seguir en el camí de l'aprenentatge constant de la nostra professió i seguir ajudant i acompanyant en la salut dels nostres conciutadans.

Com contactar amb el teu CAP?

Horari: de dilluns a divendres, de 8 a 20h

Envia un missatge a través de la **web de programació de visites** ics.gencat.cat

Truca al 93 326 89 01 o bé truca directament al **teu centre**

Accedeix a l'espai digital de **La Meva Salut** i, des de casa, podràs fer tràmits com:

- Fer eConsulta amb el teu professional sanitari
- Descarregar-te el pla de medicació (recepta) per anar a la farmàcia
- Consultar i descarregar-te resultats de proves, informes i diagnòstics
- Gestionar la teva agenda i demanar o anul·lar visites

Si encara no disposes d'accés a La Meva Salut, ara de forma excepcional, pots demanar el teu usuari i contrasenya

a l'enllaç: canalsalut.gencat.cat/lamevasalut-registre
al telèfon: 900 053 723 (de dilluns a divendres, de 6 a 20h)

La meva /Salut

Si has d'anar al CAP

- Arriba a l'hora de visita, no abans
- Respecta la distància de seguretat
- Has de venir tu sol o màxim un acompanyant si és imprescindible
- Porta la mascareta quirúrgica posada
- Renta't bé les mans

Per a més informació, consulteu canalsalut.gencat.cat/coronavirus

Generalitat de Catalunya
Departament de Salut

Salut/Institut Català de la Salut

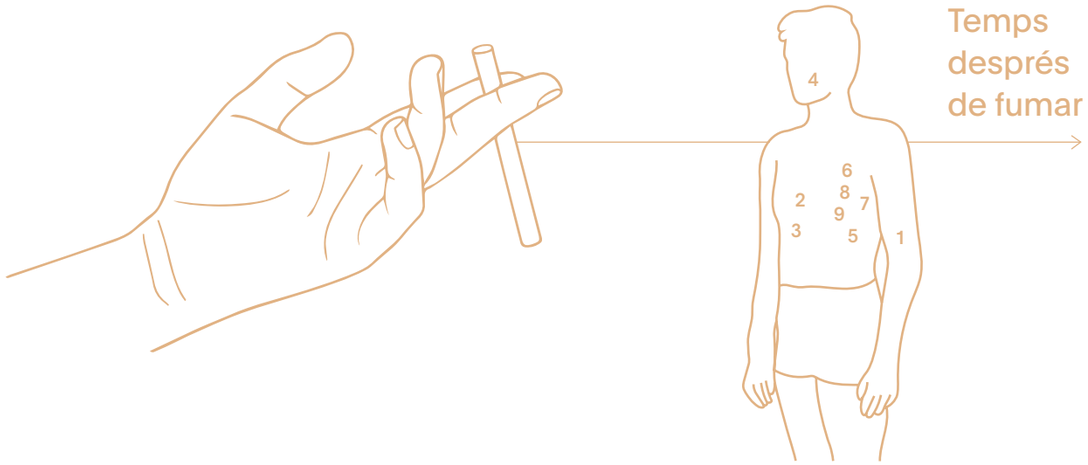

1

20 minuts

La pressió sanguínia i el pols es normalitzen

2

8 hores

Es redueix a la meitat els novells de nicotina i monòxid de carboni a la sang.

3

24 hores

El cos elimina el monòxid de carboni, es comencen a netejar els pulmons.

4

48 hores

No queda nicotina en el cos. Milloren les capacitats gustatives i olfactives.

5

72 hores

La respiració es fa més suaument. Augmenten els nivells d'energia.

6

2-12 setmanes

Millora la circulació

7

3-9 mesos

La funció pulmonar millora fins a un 10%

8

5 anys

El risc d'atac de cor disminueix un 50% respecte a un fumador.

9

10 anys

El risc de càncer pulmonar disminueix un 50% respecte a un fumador. El risc coronari és ara el mateix que té algú que mai hagi fumat.

El passat 31 de Maig va ser el ***Dia Mundial del Tabac***

I perquè ?

El consum de tabac és la primera causa de pèrdua de salut i de mortalitat prematura evitable.

És un dels factors de risc més importants de les principals malalties cardiovasculars i respiratòries cròniques, així com de nombrosos casos de càncer.

Hem de tenir en compte que:

- La meitat de les persones fumadores moriran prematurament per causes relacionades amb el tabac.
- S'estima que el 12 % de totes les defuncions mundials estan relacionades amb el tabac.
- A Catalunya, cada hora mor 1 persona a causa del tabac
- Malgrat tot, gairebé 1,5 milions de catalans i catalanes encara fumen (29,7 % homes – 18,5% dones).

Què cal saber-ne del tabac?

El tabac prové d'una planta del gènere Nicotiana tabacum.

Les seves fulles, preparades de diferents maneres, es fumen, s'aspiren, es beuen o es masteguen.

Què conté una cigarreta ?

Una cigarreta consta d'aproximadament 4700 productes químics.

200 son venenosos i 43 cancerígens. Alguns d'ells són :

- La nicotina: és l'alcaloide responsable de la major part dels efectes del tabac sobre l'organisme i és el que provoca la dependència física. La vida mitja de la nicotina a la sang és de menys de dues hores i a mesura que se'n redueix la concentració apareixen els símptomes que desperten el desig d'un nou cigarret.
- Els elements irritants: són les substàncies responsables de la tos típica de la persona fumadora i de l'estimulació de les glàndules secretores de la mucosa, que són les que alteren els mecanismes de defensa del pulmó.
- Els quitrans i agents cancerígens.
- El monòxid de carboni: es troba en quantitats molt elevades en el fum del tabac. Té una gran afinitat amb l'hemoglobina, la qual cosa provoca que disminueixi la capacitat de la sang per transportar oxigen.

Quins són els riscos de fumar?

- El tabac disminueix la capacitat pulmonar i provoca, a la llarga, malalties respiratòries importants.
- Les persones fumadores són menys resistents a l'exercici físic i es cansen més quan han de fer algun esforç. El fumador crònic quan pateix alguna infecció respiratòria (refredat, bronquitis, etc.), li és més difícil guarir-se'n.
- El consum de tabac augmenta 12 vegades el risc de tenir càncer de pulmó i també és un factor de risc pel que fa a l'aparició de càncers de laringe, de boca, d'esòfag, càncer colorectal i de fetge, i augmenta la taxa de fracàs terapèutic per a tots els càncers.
- El risc de tenir un infart de miocardi es duplica en les persones que fumen.
- Les úlceres gàstriques i duodenals són més freqüents en les persones fumadores.
- Augmenta el risc d'accidents de trànsit ja que el fum del tabac disminueix la visió i els reflexos del conductor.

Riscos específics per a dones:

- Reducció de la fecunditat i augment del risc d'embaràs extrauterí
- L'increment del risc d'avortament espontani i part prematur.
- L'augment de la síndrome de la mort sobtada de l'infant.
- Alteracions en el pes i la mida del fetus

A més a més, el consum de tabac:

- Avança l'aparició de la menopausa.
- Afebleix els ossos i augmenta el risc de fractures després de la menopausa.
- Riscos per als fumadors passius:
- El tabaquisme passiu no és només una qüestió de respecte i cortesia per als altres, sinó que representa un risc important per a la salut.
- Les persones adultes sotmeses durant anys al tabac ambiental tenen el doble de possibilitats de patir un càncer de pulmó.
- En els pacients amb problemes respiratoris i cardíacs, pot agreujar el curs de la malaltia i empitjorar el seu pronòstic i tractament.
- En la dona gestant, el tabaquisme involuntari produeix complicacions durant l'embaràs i trastorns en el desenvolupament del fetus i/o del nadó.
- En la infància, es relaciona amb un increment del risc de mort sobtada del lactant, malalties respiratòries agudes, empitjorament de l'asma i malalties agudes cròniques de la oïda mitjana.

Quins són els beneficis de deixar de fumar ?

Els beneficis de deixar de fumar són ben clars;

Als 10 anys es redueix a la meitat el risc de morir per càncer de pulmó en relació amb les persones que encara fumen

Als 15 anys el risc de morir per infart de miocardi torna al nivell basal

Si esteu pensant a deixar de fumar, enhorabona. Heu pres una bona decisió tant per a vosaltres com per a les persones que us envolten.

Pots sol·licitar visita amb el teu equip del Consultori Local.

I recorda... Deixar de fumar és possible!

I recorda...
Deixar de fumar
és possible!''

EAP- Consultori Local de Quart

Viu a Quart

Dinar del soci de la llar de jubilats
Aquest 8M, hem celebrat el dinar del soci de la llar dels jubilats. En Gerard de Quart plat ha fet el càtering i ens ha acompanyat l'orquestra Meterband. També ens hem acomiadat d'en Manel Gutiérrez que ha estat 22 anys a la Junta i aquests 6 últims de tresorer. La Junta l'ha homenatjat amb una placa commemorativa.
Gràcies Manel per tots aquests anys.

Casal Municipal
Davant la crisi desencadenada per la COVID-19, l'equip de govern ha pres la decisió de realitzar un únic casal, de caràcter municipal. Aquesta decisió, difícil, comporta que, de set casals, es passi a un. No obstant això, s'ha de destacar que és una mesura temporal l'objectiu de la qual és oferir un casal a les famílies de quart, on es respectin les mesures i restriccions imposades per la Generalitat de Catalunya. D'aquesta manera, el casal municipal disposa de tots els espais municipals per poder repartir els nens/es i els nois/es al màxim: el camp de futbol, el pavelló, el local social, l'escola nou de quart i l'escola santa margarida. Amb aquesta mesura, els infants i adolescents estan repartits al màxim en els diferents espais municipals.

El casal té una extensió del 22 de juny fins al 31 d'agost. De P3 a 6è, un creuer per la mediterrània, els infants tindran l'oportunitat de viure infinites experiències que els farà conèixer personatges famosos, costums, menjars típics, llocs d'interès i activitats pròpies de cada país, amb tot un seguit de jocs esportius, lúdics i recreatius, pensats perquè els infants puguin gaudir, aprendre i tinguin molt bon record del seu pas pel casal d'estiu. D'altra banda, les activitats de l'espai 12@16 (de 1r a 4t de l'ESO) consisteixen en rutes naturals, bicicletades, masterxef, tallers digitals, escaperoom, tallers varis, banys i jocs amb aspersors, sortides a la platja, FAQs-covid 19, treball de camp i jocs esportius .

Mascaretes voluntàries
Durant aquest confinament, s'ha portat a terme un voluntariat, que consistia en cosir mascaretes per la gent del municipi de Quart.Aquestes mascaretes les han cosit un grup de voluntàries quartenques des de casa seva, i cada setmana se'ls repartia el material que proporcionava l'ajuntament per poder-les cosir.Un cop acabades les varen repartir als comerços del municipi mirant de què estiguessin a l'abast de tota la població.

La finalitat: Cap quartenc sense Mascareta!
Mil gracies noies, sense vosaltres això no hagués estat possible.

Mascaretes i gel hidroalcohòlic a gent gran
Durant aquest confinament en estar d'alarma en fase 0 es va portar a terme la iniciativa de repartir casa per casa mascaretes i gel hidrològic per la gent gran, el col·lectiu més vulnerable, de tot el nostre municipi. Més endavant, a l'entrar en fase 1, quan va ser possible que els nens poguessin començar a sortir una estona i esplaiar-se a l'aire lliure, també els varen repartir unes mascaretes per nens M26 amb fil de carbó i amb una protecció de més del 90% i rentables, a cada nen del municipi, un per un.

Agrir a tota la gent que ho ha fet possible, regidors, treballadors de l'ajuntament, voluntaris, i com no, qui en tot moment ens ha seguit a tot arreu on va fer falta, l'alcalde Carles Gutiérrez.

Tests COVID-19
I vet-u-aquí que un día, al Regidor Jordi Batlle es va assabentar que se'ns presentava la possibilitat de poder fer test de la COVID als habitants del nostre municipi.

Després de parlar-ho amb l'equip de Govern, l'Alcalde Carles Gutiérrez va moure cel i terra per fer-ho realitat. Es va oferir de manera voluntària i per descomptat gratuïta. Primer van començar en el col·lectiu de gent gran (qui tenia mes risc).Seguidament, els comerços i mercaders del municipi, que dia a dia estan en contacte amb tota la gent del municipi.

Finalment, vam afegir els nascuts entre el 1956 i 1957. Es va organitzar un seguiment de trucades a tres bandes, on van ser claus la Vanesa Larramendy, Regidora d'Educació, Esports i Festes, la Vanesa Calero, com a voluntària, tant amb aquesta iniciativa com en moltes altres, i la Gemma Borgoñoz, Regidora de Salut, Gent Gran i Entitats.Després d'organitzar-se i trucar a 600 persones, ho vam aconseguir.

Es van fer uns llistats on la gent estava apuntada en uns dies i unes hores i que amb la col·laboració de les treballadores de la llar d'infants "la Baldufa" i l'equip mèdic...Dr. Isidre Mas Casanovas número col 2499 i Josep Solà Colomer, de l'empresa SRM2001 SL., va complir tot el llistat.Els tests es van portar a terme al Local Social de Palol, al Local Social de Quart i als domicilis per persones amb dificultats reduïdes. El test d'anticossos, amb una "punxadeta" és a dir, utilitza la sang per la detecció IgM i IgG, que son dos tipus d'anticossos. Les IgM determina la primera línia de defensa davant d'infeccions vitals. Son uns anticossos genèrics que es produeixen abans de la resposta adaptativa d'alta afinitat, és a dir, anticossos específics. Aquests anticossos específics son la IgG, que son importants per la immunitat a llarg termini. La detecció dels anticossos IgM tindria a indicar una recent exposició al SARS-COV-2, mentre que la detecció d'anticossos IgG, indica una exposició al virus més temps enrere. A l'indicar anticossos IgG, els doctors en feien una extracció de sang i l'envia en a analitzar per determinar si encara podia contagiar o ja estava més avançat. Aquest test només tarda 15 minuts en detectar el resultat de diagnòstic. Detecta casos sospitós i casos asimptomàtics. Permet identificar aquelles persones que ja han superat la infecció, gràcies a la detecció d'anticossos IgG independentment de si han presentat símptomes o no. Aquest test compra amb un informe de validació clínica però sobre del 90%.

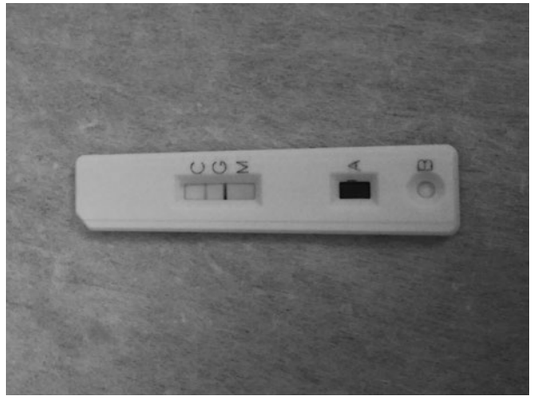

Carnaval
El dia 21 de Febrer, la Llar dels jubilats va celebrar el seu carnaval al local social de Quart. Amb les disfresses més originals i atrevides, van fer un gran berenar.

Tot seguit, l'activitat de "balls en línia", va fer la seva exhibició, tan esplèndida com sempre. Finalment van seguir amb el seu ball de disfresses.

Una tarda molt divertida!!

Fotografia de Santi Puerto

La campanya de dinamització del comerç local: "Amb el nostre comerç, ara més"
Aquesta campanya de promoció i dinamització comercial té per objectiu fidelitzar als clients i apropar el petit comerç local a la ciutadania del municipi.

L'activitat comercial desenvolupada en els municipis és una activitat que dona solució a les necessitats bàsiques d'aprovisionament de la gent que hi viu, a més de ser un element de cohesió social que permet facilitar la convivència, el civisme i les relacions interpersonals entre els seus ciutadans.

Les diferents vessants de donar resposta al proveïment bàsic de la ciutadania, des de la proximitat, i de ser punt de trobada i relació entre les persones, fan que el comerç sigui un element clau a contemplar dins les polítiques municipals.

D'una manera senzilla, àgil i entenedora, es posarà en marxa la campanya "Amb el nostre comerç, ara més", amb un format que resulta senzill pels comerciants i atractiu i interessant pels clients.

Té per objectius vincular el comerç de proximitat al territori, dinamitzar-lo entre els seus veïns i donar a conèixer fins i tot aquells establiments que els veïns no tenen per costum visitar regularment.

Des del consistori volem posar en valor els beneficis que comporta impulsar el comerç local ja que manté el treball local, ajuda al desenvolupament del municipi, pot fer gaudir de molts productes artesans i locals de qualitat servits amb un tracte proper i personalitzat i contribueix a construir una comunitat més sostenible estalviant temps i combustible en els desplaçaments. No podem oblidar que també projecta atracció a possibles inversions d'altres comerciants al municipi al observar el dinamisme social irradiat.

Aquesta campanya va dirigida exclusivament als veïns i veïnes del municipi. Per participar s'ha de complimentar una butlleta de participació que consta d'una graella amb vint allotjaments on s'hi han de col·locar uns adhesius que entregaran els establiments adherits a la campanya als seus clients per cada compra igual o superior a 20 €.

Un cop aconseguits els primers 10 adhesius es podrà recollir una bossa tèxtil amb el nou disseny del logotip del municipi, imatge que vertebrarà les accions futures de projecció del municipi cap a l'exterior. Un cop completada la resta de la butlleta es farà entrega d'un val de bescanvi per valor de 20 € per realitzar compres als establiments adherits a la campanya.

Aquesta campanya comença el dia 15 de juny i finalitza el 15 de juliol d'enguany.

Amb el nostre comerç, ara més !!!

Per a més informació podeu contactar amb el Regidor de Promoció Econòmica Sr. Jordi Batlle a través del correu electrònic:
jordibatlle@quart.cat

Reobertura del Museu
El passat dia 6 de juny vam reobrir el museu després del confinament de sanitat decretat el passat dia 13 de març. Durant aquest temps el museu ha tingut una presència a les xarxes, participant, amb molt d'èxit al concurs #MuseumQuizAcasa.

Una proposta en línia de diversos museus catalans per als dies de confinament. El concurs es va iniciar el 28 de març de dilluns a dissabte de les 18.00 a les 22.00 h. mentre va durar el confinament social.

Amb aquesta iniciativa en línia els museus implicats volem contribuir a alleugerir el confinament social de la ciutadania aportant eines per al foment de la cultura i la divulgació del seu patrimoni cultural. Les persones participants podran fer-ho a través de qualsevol dispositiu electrònic, ja sigui mòbil, tauletes o ordinadors.

El concurs virtual #MuseumQuizACasa és una iniciativa del Museu Marítim de Barcelona i del Museu de Ciències Naturals de Barcelona, amb la col·laboració del Museu Nacional Arqueològic de Tarragona, el Museu d'Art Modern de Tarragona, el Jardí Botànic, el Museu del Disseny de Barcelona, el Museu Picasso, el Museu d'Arqueologia de Catalunya, el Museu de la Terrissa de Quart, els Museus de Sant Cugat, el Museu de la Mediterrània (Torroella de Montgrí), el Museu de Història de Cambrils, Museus de Sitges, el Museu de Guissona i l'Espai Far de Vilanova i la Geltrú.

¡Hola cerámica!
Hola Ceràmica! és una activitat de dinamització de la ceràmica que pretén obrir les portes dels tallers, museus i altres recursos ceràmics, per així donar-ho a conèixer a un públic ampli. Organitzat per l'Asociación Española de Ciudades de la Cerámica es va celebrar els dies 12, 13 i 14 de juny.

A causa de les restriccions de la pandèmia ocasionada pel coronavirus, l'edició 2020 s'ha celebrat "en línia" amb un seguit d'accions basades en la difusió de vídeos i fotos de la nostra ceràmica, a més d'uns diàlegs sobre la situació actual i futura de el sector. Un any més el municipi de Quart i el seu Museu hi ha participat amb la mostra del vídeo "Quart, la terrissa negra pas a pas" realitzat per l'Associació de Terrissers Artesans de Quart i de les famílies terrisseres.

Clausura de l'exposició "la terra i la dona"
Degut al confinament sanitari decretat el passat mes de març, l'exposició "La terra i la dona" i les activitats programades al seu entorn, varen quedar anul•lades. Per la qual cosa el dia 6 de juny es va tornar a obrir el públic el museu i amb això la mostra

El dia 20 de juny i com a cloenda es va fer una lectura de poesia i performance i lectura de poesia de la mà del col·lectiu Artistes a Cel Obert

Fotografia d'Ariadna Puig

Dades d'interès

Ajuntament de Quart

Tel.972469171
Plaça de la Vila, 2
www.quart.cat
ajuntament@quart.cat

De dilluns a divendres de 8h. a 14:.30h. Dimecres de 16h. a 19h.

Serveis Socials

EducadoraSocial Sra.EstefaniaTrías Dilluns i dimarts de 8h a 15h. Dijous de 8 a 12h.

Treballadora Social Sra. Gemma Bragnolí Dimarts, dijous i divendres de 8:30 a 15:30h. Per demanar visita trucar al 972 20 19 62

Estació Jove

Tel.972 46 94 51
C/ Tren, 56
Facebook: estació jove quart
Instagram: zona jove quart
tecnicajoventut@quart.cat

Dimarts i dijous de 12h. a 15h.
Dimecres de 16h. a 19h

Biblioteca Miquel Pairolí

Tel.972 46 90 73

C/Tren, 49 http//www.bibgirona.cat/biblioteca/Quart/contents/137-presentacio

Matins: Dimarts i Divendres de 9:30a12:30h

Tardes: Dilluns a Divendres de 16:00 a 20:00h

Bibliopiscina: Dilluns,dimecres i divendres de 18:00 a 20:00 (La Biblioteca romandrà tancada)

Pavelló poliesportiu

Tel. 972 46 87 84
C/Modeguer, 38
Dilluns a divendres de 17h. a 21h

Serveis tècnics

Tel.972 46 91 71
ajuntament@quart.cat
Dilluns a divendres de 12h a 14h

Jutjat de pau

Tel. 629 51 69 95
Dijous de 9h a14h

Ràdio Quart FM (IQuart FM 101.0)

Tel. 972 46 87 81 Plaça de la Vila, 1
radio@quart.cat

Assessorament a les entitats

Tel.972468783 C/ Tren, 56
entitats@quart.cat
Dilluns a divendres de 8:.30h a 14h

Museu de la Terrissa

Tel.972469370
C/ Tren, 58
www.museuterrissa.cat
info@museuterrissa.cat
Dissabtes de 10.30h. a 14h.
i 16.30h a 20h
Diumenges i festius de 10h a 14h

Parròquia

Tel. 972 46 90 83 (Quart)
Tel. 972 21 18 63 (Palol d'Onyar)

Llar d'Infants La Baldufa

Tel. 972 46 81 17
C/ Escoles, 9 http://baldufaquart.wixsite.com/baldufa
baldufa.quart@gmail.com

Escola 9d4t

Tel.972468344
C/ Mas Ferriol, 1-3
http://agora.xtec.cat/escola9d4t/
b7009242@xtec.cat
Denúncies casos de Bulling
Tel. 900 01 80 18

Elecnor

(incidències enllumenat municipal)
Tel.900 10 20 64

Escola Santa Margarida

Tel.972469381
C/Tren, 60
www.xtec.cat/ceipstamargarida
b7002922@xtec.cat

INS Vilablareix

Tel.972406005 c. Marie Curie, 1
17180 Vilablareix
http://insvilablareix.cat
iesdevilablareix@xtec.cat

Urgències

Tel. 112

Prodaisa

(incidències aigua municipals)
Tel.972202078

Institut d'Assistència Sanitària (IAS)
Consultori de Quart

Demanar hora T. 93 326 89 01
Per demanar hora urgent, trucar al consultori: T. 972 18 90 45

Per urgències fora d'horari:
Centre d'atenció primària de Cassà de la Selva: C/ Bassegoda, 11
17244 Cassà de la Selva
T. 972 46 38 83
Per emergències vitals trucar al 061
Per demanar hora per internet:
www.ias.cat

Continguts

Carles Gutierrez
Miquel Cortés
Jordi Batlle
Narcís Mas
Samuel Lado
Vanesa Larramendy
Gemma Borgoñoz
Sílvia Vidal
Cristina Troyano
Andreu Cufí
Joan Vicens
Eugeni Bou
Adrià Compte
Joan Lidón
Mariana Alonso
Laura Just
Entitats municipals

Disseny gràfic

Genís Ibanco
Gerard Coronel
Adrià Pell

Fotografia portada i entrevista

Carles Palacio

AJUNTAMENTDEQUART